

## «ΤΟ ΑΗΔΟΝΙ ΤΟΥ ΘΕΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ!»

*«Χριστός ανέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας,  
καί τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι ζῶν ἠρισάμενος».*

**Ο**ντως, Σεβασμιώτατοι Ἅγιοι Ἀρχιερεῖς, τίμιο Πρεσβυτέριο, εὐλαβεῖς διάκονοι τῶν ἱερῶν ἀναλογίων, πενθηφόρε λαέ τοῦ Θεοῦ, ὁ Χριστός ανέστη, πατήσας τὸν θάνατον. Ὁ Χριστός ανέστη καὶ ζῶν, πλέον, πολιτεύεται.

Σ' αὐτὴ τὴ ζωὴ, τὴν αἰώνια, τὴ μακαρία, ὅπου «οὐκ ἔστι ὀδύνη, λύπη ἢ στεναγμός», μέ βαθύτατη συγκίνηση, μέ αἰσθήματα θερμῆς ἀγάπης, μέ διάπυρες προσευχὲς καὶ ἱερὲς ψαλμωδίες, προπέμπουμε σήμερα τὸν πολυαγαπητὸ μας Μιχάλη Μελέτη, τὸ ἀηδόνι τοῦ Θεοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Νικολάου, πού ἐπὶ σειρά ἐτῶν κόσμησε καὶ τίμησε, ὡς Πρωτοψάλτης, τὸ δεξιό ἀναλόγιο τοῦ Μητροπολιτικοῦ μας Ναοῦ. Καί εἶναι ὄντως οἰκονομία Θεοῦ, πού μέσα στή λαμπρὴ αὐτὴ περίοδο τοῦ χαρμόσυνου Πεντηκοσταρίου, σ' αὐτὴ τὴν περίοδο πού καταυγάζεται ἀπὸ τὸ Φῶς τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Χριστοῦ, κατευοδώνουμε σπὴν ἀναστάσιμη χαρὰ τῆς Οὐρανίου Βασιλείας τὸν ἀναστάσιμο αὐτὸ ἄνθρωπο, πού σ' ὅλη του τὴ ζωὴ ἔψαλλε καὶ ὑμνοῦσε τὰ μεγάλεϊα τοῦ Ἀναστάντος Κυρίου.

Γόνος εὐσεβοῦς οἰκογένειας, ἀφοσιώθηκε ἀπὸ τὴν τρυφερὴ παιδικὴ ἡλικία σπὴν ἐκμάθηση τῆς ἐκκλησιαστικῆς βυζαντινῆς μας μουσικῆς, μαθητεύοντας, μέ κόπους καὶ θυσίες, κοντὰ στὸν ἀείμνηστο Μανώλη Χατζημάρκο. Τῆς ἱερᾶς ὑμνολογίας ἀνεδείχθη ἐραστής καὶ λάτρης, ἀναλώνοντας τὴ ζωὴ του στό ψαλτήρι τῆς ἐκκλησίας καὶ δημιουργώντας γύρω του ἕνα κύκλο μαθητῶν, στοὺς ὁποίους λαχταροῦσε νὰ μεταδώσει ὄχι μόνο τὴ ψαλτικὴν τῶν γνώσεις, ἀλλὰ κυρίως τὸ ταπεινὸ καὶ θυσιαστικὸ φρόνημα τοῦ εὐλαβοῦς ἱεροψάλτου.

Μελίρρυτος ἐρωδίας, κελαιοῦσε ἀκάματος ἐν ἐκκλησιαίς «τὰ τραγούδια τοῦ Θεοῦ», ὅπως ὀνομάζει τοὺς ἱερὰς ὕμνους τῆς Λατρείας μας ὁ πολὺς Παπαδιαμάντης.

Ἄριστος συνεργάτης τοῦ ἱεροῦ Κλήρου, σοβαρὸς, εὐπρεπής, συνειδητός, γινόταν σέ κάθε ἱερῇ ἀκολουθίᾳ καὶ ἰδιαίτερος στή Θεία Μυσταγωγία ὁ σεμνὸς συνοδοιπόρος τοῦ Λειτουργούντος ἱερέως, μίᾳ εὐλαβικῇ παρουσίᾳ μέσα στή Θεία Λατρεία, πού ἔτερπε καὶ εἶλκυε τὸ ἐκκλησίασμα σέ μίᾳ ἀπὸ καρδίας πνευματικῆ συμμετοχῆ στὰ ἱεραουργούμενα.

Μέ ἀπόλυτο σεβασμὸ πρὸς τὸν Ἐπίσκοπο, κέρδισε μέ τὴν εὐγένεια τοῦ ἥθους του καὶ τὸ μουσικὸ του τάλαντο τὴ βαθεῖα ἐκτίμηση

καὶ τὴν πατρικὴ ἀγάπη τόσο τοῦ μακαριστοῦ προκατόχου μας, τοῦ ἀπὸ Δημητριάδος Ἀρχιεπισκόπου Χριστοδούλου, πού διακρινόταν γιὰ τὴν ἐπάρκειά του στή γνώση τῆς ψαλτικῆς Τέχνης, ὅσο καὶ τὴ δική μας, πού ὅλα αὐτὰ τὰ χρόνια ἐκαυχώμεθα γιὰ τὸ κόσμημα αὐτοῦ τοῦ Μητροπολιτικοῦ μας Ναοῦ, τὸ ἡδύτατο ἄκουσμα καὶ λάλημα τῶν ἐορτῶν καὶ τῶν πανηγυρῶν μας.

Πρότυπο καὶ παράδειγμα καλοῦ συναδέλφου μέσα σπὴν ἱεροψαλτικὴ οἰκογένεια τῆς τοπικῆς μας Ἐκκλησίας, ὑπῆρξε σεμνὸς πρὸς τοὺς γερωντοτέρους, πατρικὸς πρὸς τοὺς νεωτέρους, εὐγενής πρὸς πάντας.

Δάσκαλος συνειδητός καὶ μέ βαθεῖα γνώση τοῦ ἀντικειμένου του, ποθοῦσε διακαῶς νὰ ἀναδείξει νέους ὑμνολόγους τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ. Γι' αὐτὸ, φιλόστοργα ἀλλὰ καὶ ἀνεπιφθονα, ἐπεδίωκε οἱ μαθητὲς του νὰ προβάλλονται, νὰ ἀναδεικνύονται καὶ νὰ προκόπουν.

Τέλος, οἰκογενειάρχης ἔντιμος, ἀξιοπρεπής, ἔχων τὴν καλὴν μαρτυρίαν ὅλης τῆς πόλεώς μας γιὰ τὴν ἐξαιρετικὴ οἰκογένειά του, τὴν ὁποία δημιούργησε μέ εὐσεβεία, κράτησε μέ πίστη καὶ μετῶσε ἐν παιδείᾳ καὶ νουθεσίᾳ Κυρίου, μαζί μέ τὴν ἀγαπημένη του ὁμόζυγο Παρασκευή, ὑπῆρξε ἕνα ἀπὸ τὰ ἐκλεκτότερα καὶ προσφιλέστερα μέλη τῆς τοπικῆς μας Ἐκκλησίας καὶ κοινωνίας.

Καὶ τώρα ὁ ἀείμνηστος ἐξέλιπε ἀπὸ τὴν ματαιότητα τῶν ἐγκοσμίων. Κατέλιπε τοὺς δερματίνους χιτῶνες, ἄφησε τὴν μέλαινα καὶ ζοφώδη τοῦ βίου θάλασσα. Μετέστη ἀπὸ τὴ στρατευομένη σπὴν θριαμβεύουσα Ἐκκλησία τῶν πρωτοκόπων. Ὡς ἀποσκευὴς του πῆρε μαζί του τὴν ὀρθόδοξο πίστη, τὴν ἀκάματη διακονία τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Θεοῦ, τὸ διακριτικόν, τὴν φιλαδελφία, τὴν ἀγάπη καὶ τὴν προσήνεια πρὸς ὅλους.

Ὡς ἐφόδιο γιὰ τὴν πρὸς τὰ ἄνω πορεία του ἔλαβε ἀκόμη ὅ,τι καλὸ δημιούργησε στὸν τόπο μας σάν φίλεργος μέλισσα. Ὁ Μητροπολιτικὸς Ναός τοῦ Ἁγίου Νικολάου πού τὸν πλούτισε πρωτοψάλτη τὸ Ἐκκλησιαστικὸ Λύκειο Βόλου, ὅπου ἐπὶ σειρά ἐτῶν δίδαξε ἡ Σχολὴ Βυζαντινῆς Μουσικῆς τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεώς μας, τὴν ὁποία νουνεχῶς καὶ θεαρέτως διύθυσε· τὰ μοναστήρια πού μαθήτευσαν κοντὰ του σπὴν τέχνη τῆς ψαλτικῆς καὶ τώρα τὸν μνημονεύουν μέ σεβασμὸ ὅπου ἀλλοῦ ἐργάσθηκε ὁ ἀείμνηστος γιὰ τὴ δό-

## «ΤΟ ΑΗΔΟΝΙ ΤΟΥ ΘΕΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ!»

Συνέχεια από τη σελ. 1.

ξα του Θεού και τί διάδοση της πολύτιμης πνευματικής κληρονομιάς της βυζαντινής μας μουσικής, όλα, παντού και πάντοτε, θά μιλοῦν, σέ μᾶς μέν τούς ἀπολειφθέντας γιά τί ζωντανή παρουσία του ανάμεσά μας, στόν δέ Ἅγιο Θεό γιά τήν αἰώνια παρουσία του στήν κοινωνία τῶν σεσωσμένων.

Ὡς τελευταία του πολύτιμη ἀποσκευή ἔφερε τό ὕστατο ἄθλημα τῆς ὀδυνηρῆς ἀσθενείας, στό ὁποῖο ἀγωνίσθηκε μέ θαυμαστή καρτερία, γενναιότητα καί δοξολογική διάθεση, ζητώντας τίς προσευχές ὄλων καί «ἀφορῶν εἰς τόν τῆς πίστεως ἀρχηγόν καί τελειωτήν Ἰησοῦν». Ἐνῆλθε τόν Γολγοθά του μέ θάρρος, τό ὁποῖο ἀντιλοῦσε ἀπό τήν ἀκράδαντη πίστη καί ἐλπίδα του στόν Ἀναστάνα Χριστό. Δίδαξε μέ τό παράδειγμά του τήν πνευματική ἀνδρεία, τήν ἰληρή ὑπομονή, τήν



Στό ἀναλόγιο τοῦ Μητροπολιτικοῦ μας Ναοῦ.

ἥρωική ὄντως εὐχαριστία μέσα στούς ἀφόρητους πόνους του. Βίωσε καί πρόβαλε, στήν πράξη πλέον, μέ τό προσωπικό του μαρτύριο, τούς βίους, τίς ἀρετές καί τά μαρτύρια τῶν Ἁγίων, πού εἶχε ὑμνήσει σέ ὄλη του τή ζωή μέ τή μελίρρυτη γλώσσα του.

Τό κύκνειο ἄσμα του κελάπησε τήν ἐφετινή Μεγάλη Ἑβδομάδα, ὀρθιος στό ἀναλόγιο, δίνοντας στόν Ἐρχόμενο πρός τό ἐκούσιο Πάθος Κύριο τίς τελευταῖες ρανίδες τοῦ αἵματος τῆς ψυχῆς του, τήν ὕστατη ἰκμάδα τῆς φθίνουσας ζωῆς του, σάν νά εἶχε τή διαίσθηση ὅτι εἶναι ἡ τελευταία φορά πού δοξολογεῖ τά μεγαλεῖα τοῦ Θεοῦ στήν ἐπίγεια πορεία του. Καί αὐτό, γιατί πίστευε πώς ὁ Γολγοθᾶς ὀδηγεῖ πάντα στήν Ἀνάσταση, στήν Ἀνάσταση τοῦ Χριστοῦ, στή δική του ἀνάσταση.

Αὐτόν τόν ξεχωριστό ἄνθρωπο, πού ἔζησε, ἔφαλε καί ἔφυγε ἀνα-

Μέ τούς μαθητές τῆς Σχολῆς Βυζαντινῆς Μουσικῆς, 1989.



στάσιμα, ὄχι μόνο εὐχόμεθα καί προσευχόμεθα, ἀλλά καί διατηροῦμε τή βεβαία ἐλπίδα πώς θά τόν ἀναπαύσει ὁ Θεός «ἐν χώρα ζώντων... ὅπου ἦχος καθαρῶς ἑορταζόντων». Ὅχι, πλέον, δι' ἐσόπτρου καί ἐν αἰνίγματι, ἀλλά πρόσωπον πρός πρόσωπον θά παρίσταται ἐνώπιον τοῦ Θρόνου τῆς Μεγαλωσύνης, περί τόν Ὅποιον χίλια χιλιάδες καί μύρια μυριάδες Ἁγίων Ἀγγέλων ἀενάως παρίστανται καί δοξολογοῦν.

Μέσα στόν θεῖο αὐτό Χορό εἶθε καί ὁ μακάριος νά καταταχθεῖ, ἐνώνοντας τή φωνή του μέ αὐτές τῶν Ἀγγελικῶν Δυνάμεων, ὑμνολογώντας στήν Οὐράνια Θεία Λειτουργία τόν Κύριο τῆς Δόξης, τόν Ὅποιον παιδιόθεν ἀγάπησε καί ὑπηρετήσε ἐδῶ στή γῆ. Καί Ἐκεῖνος, ὁ πρωτότοκος τῶν νεκρῶν, ὁ Ὡν καί ὁ Ἦν καί ὁ Ἐρχόμενος, νά τόν



Χοράρχης τῆς Χορωδίας Ἱεροψηλῶν Βόλου, 1992.

ὑποδεχθεῖ στήν αἰώνια καί μόνιμη πατρίδα, πρᾶϋνοντας τόν δικαιο-λογημένο πόνο τῆς εὐλογημένης οἰκογένειάς του, ὅπως κατέπαυσε τόν θρῆνο τῶν Μυροφόρων μέ τήν Ἀνάστασή Του.

Ὁ προσφιλῆς μας Μιχάλης δέν χωρίζεται ἀπό μᾶς. Ἐξακολουθεῖ νά παραμένει μέ τούς ἀγαπημένους οἰκείους του καί μέ ὄλους μας «ἐν ἑτέρᾳ μορφῇ»... Καί ἐμεῖς, ὡσάκις θά ἀνερχόμεθα στόν ἀρχιερατικό θρόνο τοῦ Μητροπολιτικοῦ μας Ναοῦ, θά ἀναζητοῦμε νοερῶς τό γαλήνιο βλέμμα του καί τό ἐνθαρρυντικό του χαμόγελο, γιά νά ἀποδίδουμε τούς διατεταγμένους γιά τόν Ἐπίσκοπο ὕμνους, παρά τήν ἀδυναμία μας.

Τό ὄνομά του εἶναι γραμμένο στίς καρδιές μας. Οἱ ὀλοκάρδιες εὐχές μας τόν συνοδεύουν στόν θρόνο τῆς Παναγίας Τριάδος.

Ἄξιωμακάριστε καί ἀειμνηστε ἀδελφέ μας, αἰώνια σου ἡ μνήμη! •

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΣΑΣ

† Ο ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΟΣ ΙΓΝΑΤΙΟΣ

Λόγος κατά τήν Ἑξόδιο Ἀκολουθία τοῦ ἀειμνήστου Μιχαήλ Μελέτη, στόν Μητροπολιτικό Ἱερό Ναό Ἁγίου Νικολάου Βόλου, 12/5/2017.

# Ὁ ἄγγελός μας, ὁ Πρωτοψάλτης μας

ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΠΡΕΣΒΥΤΕΡΟΥ ΧΑΡΙΛΑΟΥ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ, ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΥ ΤΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΙΚΟΥ Ι.Ν. ΑΓ. ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΒΟΛΟΥ

**Κ**αί εἶδον ὡς θάλασσαν ὑαλίνην μεμιγμένην πυρί καί τοὺς νικῶντας... ἐστῶτας καὶ ἔχοντας τὰς κιθάρας τοῦ Θεοῦ. Καὶ ᾄδουσι τὴν ᾠδὴν Μωϋσέως... λέγοντες μεγάλα καὶ θαυμαστά τὰ ἔργα σου Κύριε ὁ Θεὸς ὁ παντοκράτωρ, δίκαιαι καὶ ἀληθιναὶ αἱ ὁδοί σου, ὁ βασιλεὺς τῶν ἐθνῶν. Τίς οὐ μὴ φοβηθῆῖ Κύριε καὶ δοξάσῃ τὸ ὄνομά σου; ὅτι ὁ μόνος ὄσιος, ὅτι πάντα τὰ ἔθνη ἵξουσιν καὶ προσκυνήσουσιν ἐνώπιόν σου, ὅτι τὰ δικαιώματά σου ἐφανερώθησαν (ᾠδ. Ἀποκ. ιε', 2-4).

Μέσα σέ μία κτίση ἀναστάσιμη καὶ λαμπροφρούσα, προπέμπομε σήμερα σπὴν πανήγυρη τῶν πρωτοτόκων καὶ στό αἰῶνιο Πάσχα τῆς Βασιλείας, τόν ἡδύμολπο ὕμνωδό, τόν εὐπροσήγορο μυσταγωγό, τόν γλυκύφθογγο ἱεροφάντη, τόν μυστολέκτη τῆς ἱερῆς καθημερινότητάς μας, τόν ἄγγελό μας, τόν δάσκαλό μας, τόν πρωτοψάλτη μας, τόν ἄνθρωπό μας, τόν Μιχάλη Μελέτη. Οἱ μέρες καὶ οἱ ὥρες τῆς ζωῆς του ἦταν μία ἀκατάπαυστη μύση στα μυστήρια τῆς εὐσεβείας, γιὰ ὅσους, πλήν τῶν οἰκογενῶν του, εἶχαμε τὸ προνόμιο νὰ ἀναπνεύουμε μαζί του τὴν ζεῖδωρη αὔρα τῆς ὕμνωδίας. Ἀπὸ παιδί ἀνέπτυξε τίς μουσικὲς του ἐφέσεις καὶ στόλισε τὴν ψαλτικὴ τέχνη μὲ τὸ δωρικό, κατανυκτικό, μεγαλόπρεπο καὶ περίλαμπρο ὕψος, τὸ ὁποῖο ἦταν ἀπαύγασμα τοῦ κρυστάλλινου ἤθους του. Ἀνεβίβασε τὸ πρωτοψαλτικὸ ἀξίωμα σέ δυσθεώρητα ὕψη, γιὰτὶ ἐπένδυε τὰ ἱερά ψάλματα μὲ τὴν λιγυρὴ καὶ στιβαρὴ φωνή του, χωρὶς φωνασκίες καὶ περιπτύξαι λαρυγγισμούς, παρακινώντας σε κατάνυξη, ἀγαλλίαση, εὐλάβεια καὶ ἐνθουσιασμό.



Μέσα στό μισοσκόταδο τοῦ κυριακάτικου ὄρθρου, ἐρχόταν ταπεινά νὰ προσκυνήσει τίς εἰκόνες καὶ τὰ πόδια τοῦ Ἐσταυρωμένου, νὰ φορέσει, πάντοτε, τὸ ράσο του, νὰ δώσει ἀσπασμό εἰρήνης μὲ τοὺς λειτουργούς καὶ ν' ἀνέβει, μὲ μεγαλόπρεπη σεμνότητα, στό πρωτοψαλτικὸ στασίδι. Ἡ διάθεσή του πάντοτε προσευχητική, τὸ βλέμμα του προσπλωμένο σπὴν ἀπόδοση τῶν ἱερῶν νοημάτων, ἡ στάση του σοβαρὴ, ἱεροπρεπής, διδακτική. Ὅλα ἐπάνω του μαρτυροῦσαν τὴν εὐσέβεια, τὴν λατρεία, τὸν θεῖο πόθο.

Ὁ Μιχάλης μᾶς ἔψαλλε ὑπερκόσμια καὶ ἡ φωνή του γινόταν ὁ πόνος καὶ τὸ κλάμα τῆς καρδιάς μας, ὅταν μᾶς προσκαλοῦσε νὰ ἰδοῦμε, μὲ τῆς ψυχῆς τὰ μάτια, ποῦ ἐγεννήθη ὁ Χριστός, τὰ ἀλυσμόνια χαράματα τῶν Χριστουγέννων. Γινόταν ἡ φωνή τῆς ἀνθρωπότητας ὅλης, κάθε Μεγαλοβδομάδα, ὅταν συγκλόνιζε - ἀκόμη καὶ φέτος, μόλις ἓνα μῆνα πρὶν- τὰ τρισβαθὰ μας, μὲ τὸ «Ἐξέδυσάν με τὰ ἱμάτιά μου». Μεταποιοῦσε τὸν θρῆνο μας σέ χαρὰ ἀναστάσιμη, ὅταν ἔψαλλε μοναδικὰ καὶ ἀνεπανάληπτα τὸ «εἰς τὸ μνήμά σε ἐπεζήτησεν».

Τί νὰ μνημονεύσουμε τούτη τὴν ὥρα ἀπὸ τίς στιγμὲς τῶν πα-

νηγύρεων, τῶν ἀγρυπνιῶν, τῶν ἐορτῶν, τῶν ἱερῶν μυστηρίων, ὅπου ἡ μουσικὴ του αἰσθητικὴ μᾶς φανέρωνε ἓνα οὐράνιο μεγαλεῖο. Ναί! Ὁ Πρωτοψάλτης μας ἦταν ἓνας οὐρανομύστης καὶ αὐτὸ θὰ ἀντιλαλοῦν παντοτεινὰ οἱ θόλοι τῆς λαμπρῆς ἐκκλησιᾶς μας.

Και μετὰ, ὁ ὑπερκόσμιος γινόταν προσπνής καὶ ἀνθρώπινος, στοργικὸς μὲ τὰ παιδιὰ του, τρυφερός μὲ τὰ ἐγγόνια του, πρό-



Θεοφάνεια σπὴν παραλία τοῦ Βόλου, 1986.

σχαρος μὲ τοὺς φίλους συμπαλωδούς, συνεχίζοντας τὴ λειτουργία μετὰ τὴν λειτουργία, ὅταν στό ἀρχονταρῖκι μας ἀπολαμβάναμε πνευματικὴ ἀνάπαυση καὶ φιλόθεη ἀδολεσχία. Πόσο ὁμορφη ἦταν ἡ εὐλογημένη καθημερινότητά μας μὲ τὴν ἐπιβλητικὴ παρουσία τοῦ δασκάλου, πόσο σεβασμὸ προκαλοῦσε σπὴν ψυχὴ μας ὁ δικὸς του σεβασμὸς στὰ μειράκια τῆς ἱερωσύνης καὶ τοὺς ἀειτιδεῖς τῆς τέχνης τοῦ Δαμασκηνοῦ!

Κάθε συνάντησή μας ἦταν ἓνας ἱερός βηματισμὸς στὸν ἀπέραντο κόσμο τῆς ὕμνολογίας, μὲ τὴν ὁποία ὁ σοφὸς καὶ ἡδύλαλος Πρωτοψάλτης μας στόλιζε κάθε λόγο καὶ κάθε κίνησή του. Οὐδέποτε γνωρίσαμε ἄνθρωπο ποῦ μιλοῦσε, ἐργαζόταν, δίδασκε καὶ κινουῦνταν, ἄδοντας τὰ τραγούδια τοῦ Θεοῦ. Μὲ ἀπόλυτη ὑπακοή στὴ Θεοτόκο, πλήρη, καθαρὴ καὶ τέλεια ἀφοσίωση καὶ ἀφιέρωση τῆς θέλησής του, τῆς σκέψης του, τῆς ψυχῆς, τῆς ὅλης ὑπάρξεώς του, ὅλων τῶν δυνάμεών του, ὅλων τῶν πράξεών του, τῶν ἐλπίδων του καὶ τῶν προσδοκιῶν του στὸν Ἀναστάνα Θεο-ἄνθρωπο Λυτρωτή!

Γλυκέ μας δάσκαλε,

Μὴ μᾶς ξεχάσεις τώρα ποῦ ψάλλεις στό ἀναλόγιο τοῦ οὐρανοῦ τὸ ἀέναο «Χριστὸς ἀνέστη... κροτῶν Πάσχα αἰώνιον». Κάνε τὴν κρυστάλλινη φωνή σου ἱκεσία στό ὑπερουράνιο θυσιαστήριο γιὰ τοὺς οἰκογενεῖς σου, τοὺς μαθητὲς σου, τοὺς συνεργάτες-συναδέλφους σου, τοὺς κληρικούς ποῦ διακόνησες. Ἐμεῖς ἐλπίζουμε νὰ σέ συναντήσουμε στὸν τόπο ποῦ μὲ στοργὴ θα μᾶς ἐτοιμάσεις ἐν τῷ Φωτί, σπὴν ἀνέσπερη ἡμέρα τῆς Βασιλείας τοῦ Ἀναστάνατος. Γιὰ νὰ ἀκούσουμε μαζί σου «φωνῆς μεγάλης ἐκ τοῦ οὐρανοῦ λεγούσης ἰδοὺ ἡ σκηνὴ τοῦ Θεοῦ μετὰ τῶν ἀνθρώπων, ...καὶ ἐξαλείψει ἀπ' αὐτῶν ὁ Θεὸς πᾶν δάκρυον ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν, καὶ θάνατος οὐκ ἔσται ἔτι οὔτε πένθος, οὔτε κραυγὴ οὔτε πόνος οὐκ ἔσται ἔτι».

ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ καὶ ζωὴ πολιτεύεται! ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ, Μιχάλη, καὶ νεκρὸς οὐδεὶς ἐπὶ μνήματος!

Ἐπικήδειος χαιρετισμὸς σπὴν Ἐξόδιο Ἀκολουθία τοῦ ἀειμνήστου Πρωτοψάλτου Μιχαὴλ Μελέτη, στὸν Μητροπολιτικὸ Ἱερό Ναὸ Ἁγίου Νικολάου Βόλου, 12/5/2017.

# «Δάσκαλέ μας, σ' εὐχαριστοῦμε»

ΤΟΥ ΕΥΣΤΑΘΙΟΥ ΓΡΑΜΜΕΝΟΥ, ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ ΙΕΡΟΣΑΛΤΩΝ ΤΗΣ Ι.Μ.Δ. «ΟΣΙΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ Ο ΚΟΥΚΟΥΖΕΛΗΣ»

**Δ**ικαίων δὲ ψυχαὶ ἐν χειρὶ Θεοῦ, καὶ οὐ μὴ ἄψνται αὐτῶν βάσανος... καὶ γὰρ ἐν ὄψει ἀνθρώπων ἐὰν κολασθῶσιν, ἡ ἐλπίς αὐτῶν ἀθανασίας πλήρης· καὶ ὀλίγα παιδευθέντες μεγάλα εὐεργετηθήσονται, ὅτι ὁ Θεὸς ἐπέειρασεν αὐτοὺς καὶ εὗρεν αὐτοὺς ἀξίους ἑαυτοῦ· ὡς χρυσὸν ἐν κωνευτηρίῳ ἐδοκίμασεν αὐτοὺς καὶ ὡς ὀλοκάρπωμα θυσίας προσεδέξατο αὐτούς. Καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀναλάμπουσι καὶ ὡς σπινθῆρες ἐν καλάμῃ διαδραμοῦνται (Σοφ. Σολ. 3, 1-7).



Πρωτοψάλτης στὴν Πανιάνασσα Πατρῶν, 1972-1973.

Ἡ Ἱερά μας Μητρόπολη εἶναι φτωχότερη, καθὼς σήμερα ἀποχαιρετοῦμε τὸν Πρωτοψάλτη Μιχαὴλ Μελέτη. «Ἡ βυζαντινὴ μουσική, ὅπως ὁ ἴδιος ἔλεγε, εἶναι προσευχὴ καὶ ὁ Ἱεροψάλτης ὀφείλει πρῶτος αὐτὸς νὰ ἐφαρμόζει καθημερινὰ στὴ ζωὴ του ὅσα ψάλλει». Αὐτὴ ἡ φράση νομίζω ὅτι χαρακτηρίζει ἀπόλυτα τὸν ἐκλιπόντα διδάσκαλό μας. Ἄνθρωπο πλήρη πίστεως, πού μέ τὴ βιοτὴ του, μέχρι τέλους, ἔκανε πράξη αὐτὰ πού μᾶς δίδαξε, συμμετέχοντας οὐσιαστικά στὰ Μυστήρια τῆς Ἐκκλησίας, πού δέν ἔκρυψε τὸ τάλαντο, πού ἀπλόχερα τοῦ χάρισε ὁ Θεός, ἀλλὰ τὸ ἀξιοποίησε καὶ τὸ ἐπαύξησε, μεταδίδοντάς το κι αὐτὸς ἐξίσου γενναιόδωρα στοὺς μαθητὲς του καὶ πού ἀξιώθηκε, μέ τὴν ἐκλεκτὴ καὶ ἀχώριστη σύζυγό του Παρασκευή, νὰ δημιουργήσει μιά εὐλογημένη χριστιανικὴ οἰκογένεια,



Μέ τὸν Μακαριστὸ Ἀρχιεπίσκοπο Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος Χριστόδουλο.

πού θὰ συνεχίσει νὰ βαδίζει στὰ χνάρια τοῦ ἥθους, τῶν λόγων καὶ τοῦ ἔργου τῆς ἐπίγειας πορείας του, ἀντλώντας, παράλληλα, ἀπ' αὐτὰ παρηγοριά γιὰ τὴν ἀπώλεια τῆς φυσικῆς του παρουσίας.

Δάσκαλέ μας, τὰ μέλη τοῦ Συνδέσμου Ἱεροσαλτῶν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Δημητριάδος καὶ Ἀλμυροῦ καὶ τὸ πλῆθος τῶν μαθητῶν σου εὐχαριστοῦμε ὀλοψύχως τὸν Δωρεοδότη Τριαδικό μας Θεό γιὰ τὴν εὐεργεσία τῆς παρουσίας σου στὴ ζωὴ μας.



Θά ζεῖς γιὰ πάντα μέσα ἀπὸ τὰ ἀναλόγιά μας καὶ θά εἶσαι διαρκῶς στὴς προσευχές μας. Εἶθε κι ἐσύ, ψάλλοντας στοῦ ὑπερῶ-ρᾶνιο θυσιαστήριο, νὰ πρεσβεύεις γιὰ ἐμᾶς. «Προσδοκῶ ἀνάστα-σιν νεκρῶν. Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.»

*Ἐπικήδειος χαιρετισμὸς κατὰ τὴν Ἐξόδιο Ἀκολουθία τοῦ ἀειμνήστου Μιχαὴλ Μελέτη, στὸν Μητροπολιτικὸ Ἱερό Ναὸ Ἁγίου Νικολάου Βόλου, 12/5/2017.*

**ΚΑΤΑΣΚΗΝΩΣΕΙΣ**  
Ι.Μ. Δημητριάδος  
στον Ἁγ. Λαυρέντιο Πηλίου

ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗΣ: Βιβλιοπωλεῖο «ΛΥΧΝΟΣ», τηλ.: 24210 32916

# Ἀντιαιρετικά

## ΟΙ ΓΕΔΕΩΝΙΤΕΣ ΚΑΙ Η ΑΓΙΑ ΓΡΑΦΗ

Οἱ Γεδεωνίτες εἶναι μία Ὀργάνωση Προτεσταντική, μέ ἔδρα τό Σικάγο τῆς Ἀμερικῆς. Ἰδρύθηκε τό 1898 μέ τήν ὀνομασία «The Gideons International». Ἔχει παραρτήματα σέ 130 χῶρες. Στήν Ἑλλάδα ἄρχισε τή δράση της τό 1952, μέ παραρτήματα στίς μεγάλες πόλεις. Ὁ βασικός κανόνας τῆς χριστιανικῆς τους ζωῆς εἶναι νά νηστεύουν αὐστηρά μία ἡμέρα τό μήνα, νά προσεύχονται μαζί καί νά μελετοῦν τήν Ἁγία Γραφή. Ἀντίκουν στούς αἰρετικούς «Εὐαγγελικούς». Παρουσιάζονται ὡς ὑπερδογματικοί. Ἰσχυρίζονται δηλαδή ὅτι δέν ἀντίκουν σέ καμία ἀπό τίς αὐτοαποκαλούμενες προτεσταντικές «Ἐκκλησίες», ἀλλά μόνον συνεργάζονται μέ αὐτές γιά τήν ἐπιτυχία τοῦ σκοποῦ τῆς Ὀργάνωσής τους.

Ἡ Ὀργάνωση τῶν Γεδεωνιτῶν, ὅπως ὁμολογεῖ, πῆρε τό ὄνομα ἀπό τόν Ἑβραῖο Κριτή Γεδεών, ὁ ὁποῖος εἶχε βάλει μία λαμπάδα μέσα σέ μία στάμνα (Κρ. κεφ. 7). Αὐτή ἡ φλόγα, ὅπως ὑπέθεσαν, ὑποδηλώνει τή φλόγα τῆς πίστες, ἡ ὁποία μεταδίδεται σέ κάθε ἄνθρωπο μέ τή μελέτη τῆς Ἁγίας Γραφῆς. Γιά τόν λόγο αὐτό, ἡ Ὀργάνωση ἔθεσε ὡς βασικό σκοπό καί ἀποστολή της νά προσφέρει δωρεάν τήν Ἁγία Γραφή, ἰδιαίτερα τήν Καινή Διαθήκη, μεταφρασμένη στή δημοτική γλώσσα, σέ χριστιανούς καί ἀλλόθρησκους, μέ τήν ἐλπίδα νά πληροφορηθεῖ κάθε ἄνθρωπος «τόν ἀληθινό λόγο τοῦ Θεοῦ». Ἔτσι, προσφέρουν τήν Καινή Διαθήκη σέ κάθε πολυσύχναστο μέρος: σέ γηροκομεῖα, νοσοκομεῖα, ξενοδοχεῖα, ἀεροδρόμια, σχολεῖα, στρατῶνες, φυλακές, ἀφετηρίες τραίνων καί λεωφορείων καί ὅπου ἄλλοῦ.

Ἡ Ἁγία Γραφή καί κυρίως ἡ Καινή Διαθήκη τῶν Γεδεωνιτῶν

εἶναι ἡ μετάφραση τοῦ Νεόφυτου Βάμβα, πού ἐκδόθηκε τό 1838, ἡ ὁποία ἔχει σοβαρά μεταφραστικά λάθη, πού ἀλλάζουν τήν ἀλήθεια τοῦ ἀρχικοῦ κειμένου, πάνω στά ὁποῖα οἱ αἰρετικοί, ὅπως οἱ «Μάρτυρες τοῦ Ἰεχωβά», στηρίζουν τίς πλάνες πού διδάσκουν. Γιά τόν λόγο αὐτό, ἡ μετάφραση αὐτή δέν ἔχει τήν ἔγκριση καί τήν εὐλογία τῆς Ὁρθόδοξης Ἐκκλησίας, ὅπως ἔχουν οἱ ἄλλες ἐκδόσεις τῆς Ἁγίας Γραφῆς, τίς ὁποῖες μποροῦν, ἄφοβα, νά μελετοῦν οἱ ἀληθινοί Ὁρθόδοξοι Χριστιανοί. Ἡ Καινή Διαθήκη, πού προσφέρουν δωρεάν οἱ Γεδεωνίτες, εἶναι μία ὑπουλη καί δόλια καλοστημένη παγίδα γιά κάθε Ὁρθόδοξο Χριστιανό, γιά κάθε ἄνθρωπο ἀπό αὐτούς, προκειμένου νά τοῦς προσπλητίσουν.

Ἡ καλοστημένη, ὑπουλη παγίδα τῶν Γεδεωνιτῶν δέν βρίσκεται, κυρίως, στό κείμενο τῆς Καινῆς Διαθήκης, ἀλλά στίς σημειώσεις, πού ὑπάρχουν στήν ἀρχή καί, ἰδιαίτερα, στό τέλος τοῦ βιβλίου, οἱ ὁποῖες ἀποτελοῦν ὁδηγίες, σχετικά μέ τό ποιά εἶναι ἡ ἀλήθεια πού περιλαμβάνει ἡ Καινή Διαθήκη καί μέ ποῖο τρόπο σώζεται ὁ ἄνθρωπος, σύμφωνα μέ τή γνώμη του. Μέ ὅσα γράφουν, προπαγανδίζουν τίς αἰρετικές διδασκαλίες καί τήν πίστη ὅλων τῶν Προτεσταντῶν. Ὅπως γράφουν στό εἰσαγωγικό σημείωμα τῆς Ἁγίας Γραφῆς, «δέν εἶναι αἰρετικοί ἀλλά μία ἱεραποστολή τῆς Ἐκκλησίας (ποιᾶς ὅμως Ἐκκλησίας;), πού σπέρνει τόν Λόγο τοῦ Θεοῦ στούς ἀγρούς τοῦ κόσμου». Ἔτσι, χιλιάδες «Ἐκκλησίες» ὅλων τῶν προτεσταντικῶν-εὐαγγελικῶν ὁμάδων, ὑποστηρίζουν τό ἔργο, μέ τίς προσευχές τους καί τίς οἰκονομικές συνεισφορές τους.

Ὅσα γράφουν οἱ Γεδεωνίτες, ὡς ὁδηγίες μελέτης τῆς Καινῆς Διαθήκης, εἶναι μία πλήρης διαστρέβλωση καί παρανόηση τῆς διδασκαλίας τοῦ Χριστοῦ καί τῶν Ἀποστόλων, ὅπως θά ἀποκαλυφθεῖ καί θά φανεῖ μέ σαφήνεια στό σημείωμα τοῦ ἐπόμενου φύλλου τῆς «ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗΣ». Εἶναι μία μεθοδευμένη, ἀντίχριστη προπαγάνδα ἐξαπάτησης, ἐναντίον τῆς ἀληθινῆς Ὁρθόδοξης Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ. ●

Ἄρχιμ. Ἀθανάσιος Κολλᾶς, Ἱεροκήρυξ, τ. Καθηγητής

## Βιβλιοπαρουσίαση

### ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΛΑΡΙΣΗΣ

«Φιλόσοφος» ἢ «Σκυλόσοφος» [1541(;)-1611]

Δημητρίου Ἀγγ. Παπάζη

Ἀναπληρωτοῦ Καθηγητοῦ Α.Ε.Α.Θ.

Ἐντυπωσιάζεται κανείς καθώς ἐντυφᾶ στό ἐπιστημονικό πόνημα τοῦ Καθηγητοῦ τῆς Α.Ε.Α.Θ. κ. Δημητρίου Παπάζη «Διονύσιος Μητροπολίτης Λαρίσης, «φιλόσοφος» ἢ «σκυλόσοφος» (1541(;)-1611), μιᾶς ἐκδοσης τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Λαρίσης καί Τυρνάβου.

Αἰτία τοῦ ἐντυπωσιασμοῦ αὐτοῦ εἶναι πρῶτον ἡ ἐπιλογή τοῦ θέματος. Κι ἄς μή ξεχνοῦμε ὅτι μία τέτοια ἐπιλογή ἐκφράζει καί μία ἐκδήλωση θαυμασμοῦ, ἀλλά καί ἀξιολόγησης. Μιᾶς ἀξιολόγησης, πού βάζει σέ πρώτη θέση πρόσωπα πού διακρίνονται γιά τό ἀγωνιστικό τους φρόνημα, γιά τό «ἐλεύθερον» καί τό «εὐψυχον». Καί γιά τήν συνέχιση τῆς πορείας τῆς Ὁρθοδοξίας στή ζωή

ἐνός λαοῦ, πού ζεῖ αἰῶνες τώρα μέ τήν νουή της.

Κατά δεύτερον ὁ Μητροπολίτης Λαρίσης Διονύσιος μπορεῖ μέ τά ἐπαναστατικά του κινήματα νά μή συγκλόνισε τά θεμέλια τῆς Ὁθωμανικῆς Κυριαρχίας. Ἔδωσε, ὅμως, μαρτυρία συνεχοῦς καί συνεποῦς πίστεως σέ ἀξίες, σέ ἰδέες, πού κυκλοφοροῦν ἀδιόρατα στό αἷμα τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ καί τόν κάνουν νά ἀντιστέκεται, νά ὑπάρχει καί νά διδάσκει.

Ἐξαιρετικά ἐπωφελής, ἐπομένως, ἡ παρουσίαση τοῦ βίου ἐνός γνησίου Ἑλληνα Ὁρθόδοξου Κληρικοῦ. Ἐνός ἀνθρώπου μέ ἀπεριόριστη ἀφοσίωση στά πιστεύω καί στά ὄραματα τοῦ λαοῦ μας. Μιά παρουσίαση, πού στηρίζεται σέ παμπληθῆ μαρτυρία ἀξιόπιστων πηγῶν καί καλύπτεται ἀπόλυτα ἀπό τήν ἐπιστημονική ἀξιοποίησή τους.

ΧΡΙΣΤΟΣ Δ. ΞΕΝΑΚΗΣ

Τό βιβλίο διατίθεται ἀπό τήν Ἱερά Μητρόπολη Λαρίσης καί Τυρνάβου.



# «Θρησκευτικά: Μιλώντας για τόν Θ

**Η** συζήτηση για τό μάθημα τῶν Θρησκευτικῶν δέν εἶναι πρόσφατη. Ἴχει ἱστορία τριῶν σχεδόν δεκαετιῶν. Οὔτε καί ἔχει μόνον τούς προφανεῖς συνομιλητές, Κράτος καί Ἐκκλησία. Περιλαμβάνει ἐπίσης διαφορετικές τάσεις στόν χώρο τῶν Θεολόγων, τῆς Ἐκκλησίας, τῆς Πολιτείας ἀλλά καί ὀλόκληρης τῆς κοινωνίας.

Ἐπίσης, ὑπάρχει μεγάλη δυσκολία νά ἐντοπιστεῖ τό καθεαυτο πρόβλημα, καθῶς ἡ σχετική συζήτηση χρησιμεύει, ὡς μή ὄφειλε, ὡς πεδίο ἔκφρασης καί ἐκτόνωσης εὐρύτερων κοινωνικῶν καί ἰδεολογικῶν συγκρούσεων, καθιστώντας τό μάθημα ἔρμαιο ἐξελίξεων σέ ὄλους σχεδόν τούς χώρους τῆς σύγχρονης Ἑλληνικῆς πραγματικότητας καί τόν Θεολόγο Καθηγητή ἄκρως εὐάλωτο σέ πιέσεις, οἱ ὁποῖες δέν τόν ἀφοροῦν ἤ τόν βρίσκουν παντελῶς ἀπροετοίμαστο καί ἀκάλυπτο, ἀπό χώρους πού ὑποτίθεται θά τόν προφύλασσαν ἤ θά τόν ἐξόπλιζαν μέ στέρεα ἐπιχειρήματα.

Σήμερα, δέν θά ἐπιχειρήσουμε ἀνάλυση τῶν διαφορετικῶν ἐπιπέδων προσέγγισης. Ἄν καί ἔχω πλήρη εἰκόνα τῶν ζυμώσεων, καθῶς συμμετεῖχα ἐνεργά σέ ὁμάδες διαλόγου τῆς Ἐκκλησίας μέ φορεῖς, καταλήγω σέ μία στάση, ἡ ὁποία ἀφομοιώνει τήν σοφία τοῦ παρελθόντος, ἀξιολογεῖ τό παρόν, ἀλλά βλέπει πρός τό μέλλον, στάση τήν ὁποία σᾶς προτείνω ὀλόψυχα.

Τό τρίπτυχο αὐτό δέν ἀποτελεῖ προσωπική μου πρωτοτυπία. Ἀνακεφαλαιώνει τήν μέθοδο τῆς Ἐκκλησίας κατά τή διάρκεια ὅλης τῆς ἱστορικῆς της διαδρομῆς, κατά τήν ὁποία θέλησε πάντοτε νά βρίσκεται σέ διαρκή διάλογο μέ τόν κόσμο, χωρίς ὅμως νά χάνει τήν ἐσχατολογική της προοπτική.

Στόν διάλογο αὐτό βασική προϋπόθεση ὑπῆρξε πάντα ἡ πεποίθηση πῶς οἱ ἄνθρωποι πασχίζουν πάντα γιά τό καλύτερο. Πῶς σέ κάθε ἀνθρώπινη καρδιά ὑπάρχει πάντα ὁ πόθος μιᾶς ὑπέρβασης τῶν κακῶς κειμένων. Καί τέλος, πῶς ἡ καλή προαίρεση καί ἡ εἰλικρίνεια, σέ βᾶθος χρόνου, ὑπερτεροῦν, τελικά, τῆς ὑστεροβουλίας καί τῶν πονηρῶν σχεδίων.

Πρακτικά αὐτό σημαίνει:

**α. Πῶς ἀντί ἡ Ἐκκλησία** καί ὁ Θεολογικός κόσμος, εὐρύτερα, νά ἀναλάνθονται στόν ἐντοπισμό ὑποχθόνιων προθέσεων, πρέπει ἔστω κατ' ἀναλογία νά βελτιώνουν διαρκῶς τήν ποιότητα τῆς ἔκφρασης τοῦ Θεολογικοῦ λόγου.

**β. Πῶς σέ κάθε διαπραγμάτευση,** συζήτηση, ἀκόμη καί διαφωνία, πρέπει νά ἐπιδιώκεται διαρκῶς τό αἶψμα τῆς ἐνότητας, εἴτε σέ Ἐκκλησιαστικό, εἴτε σέ Κοινωνικό, εἴτε σέ Ἐθνικό ἐπίπεδο, μέ εὐρύτερο καί διπνεκές ὄραμα τήν ἐνότητα καί τή συμφιλίωση ὅλης τῆς οἰκουμένης.

**Καί κάτι τρίτον,** πῶς συγκεκριμένο: Στή συζήτηση γιά τό μάθημα τῶν Θρησκευτικῶν, μάθημα οὕτως ἤ ἄλλως μέ ἰδιαίτερες ἀπαιτήσεις, πολλά προβλήματα καί διαρκῶς νέες προκλήσεις, ἀναγνωρίζω σέ ὄλους τούς ἐμπλεκόμενους, καί κυρίως στούς Θεολόγους, πού ἀνέλαβαν νά ἐκπονήσουν τά νέα προγράμματα, εἰλικρινές ἐνδιαφέρον γιά τό μέλλον τοῦ μαθήματος, μόχθο, ἀλλά καί παιδαγωγικούς ὀραματισμούς, ὅπως διαμορφώνονται ἀπό τή σύγχρονη παγκόσμια πραγματικότητα.

Ἐπιθυμῶ, μάλιστα, νά σᾶς ἐνημερώσω, πῶς ὑπάρχει μία πλήρης συμφωνία μεταξύ τῶν ἐκ πρώτης ὄψεως συγκρουόμενων τάσεων μέσα στόν χώρο τῶν Θεολόγων Καθηγητῶν, ἡ ὁποία ἐκφράζεται στό τρίπτυχο, τό ὁποῖο καί ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος μέ κάθε τρόπο τονίζει:

**Α. Σύγχρονο ἀνοιχτό μάθημα,** μέ βαρύτητα στήν Ὁρθόδοξη παράδοση τοῦ λαοῦ μας.

**Β. Ὑποχρεωτικότητα** τοῦ μαθήματος.

**Γ. Τό μάθημα** στά χέρια τῶν Θεολόγων Καθηγητῶν.

Ἐπίσης, ὑπάρχει βέβαια καί κάτι, τό ὁποῖο συχνά ἀποσιωπᾶται, παραμένει, ὅμως, γεγονός, πού ἐάν λησμονηθεῖ, ἔχει ἀπρόβλεπτες συνέπειες:

Ἐπεύθυνη γιά τό περιεχόμενο καί τή μορφή τοῦ μαθήματος εἶναι ἡ Πολιτεία. Ἡ Ἐκκλησία παρεμβαίνει μόνον σέ θέματα δογματικῆς φύσεως ἤ ἀλλοιώσεις τῆς πνευματικῆς καί ἠθικῆς της διδασκαλίας.

Περιγράφοντας αὐτό τό πλαίσιο, δέν σημαίνει πῶς δέχομαι προσωπικά ἀλλά καί ὡς μέλος τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, πῶς οἱ νέες προτάσεις δέν ἔχουν προβλήματα μορφῆς, μεθόδου ἀλλά καί παιδαγωγικῆς. Ἦδη ἡ Ἐκκλησία, μέ τεκμηριωμένη πρόταση, πού προέκυψε ἀπό εἰδική ἐπιτροπή Ἱεραρχῶν τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, εἰδικῶν Ἐπιστημόνων καί ἔμπειρων παιδαγωγῶν Θεολόγων, θέλησε νά συμβάλει στήν βελτίωση τοῦ νέου προγράμματος σπουδῶν. Ἦδη ἔχουμε τά πρῶτα ἀποτελέσματα αὐτῆς τῆς συνεργασίας μέ τό Ὑπουργεῖο Παιδείας τῆς Ἑλλάδος. Ἡ συνεργασία συνεχίζεται.

Οἱ παρεμβάσεις, ὅμως, αὐτές δέν πρέπει νά ἀποκρύψουν τήν ἀνάγκη προβολῆς μιᾶς εὐρύτερης προβληματικῆς, πού ἐπιβάλλουν οἱ ραγδαῖες ἐξελίξεις σέ παγκόσμιο ἐπίπεδο σέ ὄλους τούς τομεῖς τῆς ζωῆς τῶν λαῶν.

Τήν ἀναγκαιότητα ἀλλά καί τόν προσανατολισμό τοῦ μαθήματος τῶν Θρησκευτικῶν θά κρίνει ἡ ἀποτελεσματικότητα τῆς ἀνταπόκρισης σέ αὐτές τίς προκλήσεις καί ὄχι οἱ θεμιτές μέν, ὄχι ὅμως καί κυρίαρχες διαφωνίες, μέ κύριο χαρακτηριστικό τήν ἐσωστρέφεια καί τίς ἰδεολογικές ἐμμονές.

Ἡ πραγματικότητα, πλέον, βοᾷ: Στό προσκηνίον διαδραματίζονται μάχες πού ἀφοροῦν τά θεμελιώδη τοῦ πολιτισμοῦ μας: Τήν ἀξία τοῦ ἀνθρώπου, τή δικαιοσύνη, τήν ἀνθρώπινη συνύπαρξη, τήν καταστροφή τῆς γῆς, τόν φόβο ὡς μόνιμο σύντροφο τῆς καθημερινότητάς μας, τήν κατεδάφιση ὅλων τῶν μηχανισμῶν ἀσφαλείας καί προστασίας, τήν παγκοσμιοποίηση τῆς ὑποβάθμισης τῆς ἀνθρώπινης ζωῆς.

Αὐτές εἶναι οἱ προκλήσεις, οἱ ὁποῖες θέτουν τό ἐρώτημα τῆς ἀναγκαιότητας τοῦ μαθήματος τῶν Θρησκευτικῶν. Εὐεργετικές, κατά μίαν ἔννοια, προκλήσεις, καθῶς μᾶς καλοῦν νά ἀπεγκλωβιστοῦμε ἀπό περιορισμένων ὀριζόντων συζητήσεις περί μορφῆς ἢ μεθόδου, καί νά ἀνοιχτοῦμε σέ ὀριζόντες πλατεῖς, ὀριζόντες πανανθρώπινους καί φλέγοντες, ὀριζόντες πρός τούς ὁποίους ἀτένιζε πάντα ἡ Ὁρθόδοξη Θεολογία καί ἡ Πατερική σοφία.

Τό νά ἐπικαλεῖται κανεῖς ἀποκλειστικά τό παρελθόν ἢ τή συνταγματικότητα τοῦ μαθήματος, ὡς μοναδικά ἐπιχειρήματα τῆς διατήρησης τοῦ μαθήματος, ὑποβιβάζει τή συζήτηση σέ νομικοῦ ἢ ἱστορικοῦ περιεχομένου διένεξη μέ περιορισμένο ἀκροατήριον.

Αὐτό πού θά δώσει νέα πνοή στή σχετική συζήτηση, εἶναι ἡ ἐνταξί του στό πλῆγμα τῶν δράσεων ἀντίστασης κατά τοῦ ἀπανθρωπισμοῦ, τῆς μισαλλοδοξίας καί τῆς ὑποβάθμισης ὅλων ἐκείνων τῶν πνευματικῶν καί πολιτιστικῶν παρακαταθηκῶν, πού δημιουργήσαν τόν σύγχρονο πολιτισμό καί θεμελίωσαν τίς Εὐρωπαϊκές ἀρχές καί τίς ἀξίες.

## ΜΑΘΗΜΑ ΑΛΗΘΙΝΟΥ ΑΝΘΡΩΠΙΣΜΟΥ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ

Τά κεκτημένα αὐτά ἀπεδείχθη ἀπό τήν πραγματικότητα πῶς πάντα εἶχαν καί συνεχίζουν νά ἔχουν ἀδήριτη τήν ἀνάγκη τροφοδοσίας. Τήν τροφοδοσία ἐξασφαλίζουν πάντα οἱ πηγές. Καί ἀπό

# ΕΟ, ΥΠΕΡΑΣΠΙΖΟΝΤΑΣ ΤΟΝ ΆΝΘΡΩΠΟ»

ΤΟΥ ΣΕΒ. ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΟΣ ΚΑΙ ΑΛΜΥΡΟΥ Κ. ΙΓΝΑΤΙΟΥ

τίς πηγές αυτές, τό Εϋρωπαϊκό σύστημα, πολιτικό, κοινωνικό, επιστημονικό καί οικονομικό, απέφασισε νά αποστασιοποιηθεῖ. Ἡ ἐπιστροφή στίς Χριστιανικές πηγές δέν ἀποτελεῖ ἀπαίτηση ἑνός Χριστιανικοῦ κατεστημένου, ἀλλά ἀγωνία ἐπανατροφοδότησης τῆς βαθύτατης ἀνθρωπιστικῆς καί πνευματικῆς ὑπόστασης τῆς εϋρωπαϊκῆς κοινωνίας.

Ἡ βίαιη ἀποκοπή τῶν Εϋρωπαϊκῶν θεσμῶν καί δομῶν ἀπό τό Χριστιανικό τους ὑπόβαθρο ὀδήγησε σέ ραγδαῖο μαρασμό ὅλα τά ὄραματα, ἀφήνοντας, μάλιστα, ἐκτεθειμένη τήν Εϋρωπαϊκή Κοινωνία σέ μιά νέου τύπου εἰσβολή, ἡ ὁποία μέσα ἀπό τόν παραλογισμό καί τήν κτηνωδία ἐγείρει ἐρωτήματα πνευματικότητας, θρησκευτικότητας καί νοήματος ζωῆς.

## ΜΥΗΣΗ ΣΤΙΣ ΘΕΜΕΛΙΩΔΕΙΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΕΣ ΑΞΙΕΣ

Αὐτή τήν ἀνάγκη ἀνατροφοδοσίας μπορεῖ καί πρέπει νά διακονήσει ἕνα σύγχρονο μάθημα Θρησκευτικῶν. Ἀπό τή στιγμή πού θά ἐκτιμηθεῖ, στίς ἀληθινές του διστάσεις, ὁ θανάσιμος κίνδυνος μετατροπῆς τοῦ ἀνθρώπου σέ ἀναλώσιμο εἶδος, τό μάθημα αὐτό θά τεθεῖ στήν πρωτοπορία τῆς ἐπαναθεμελίωσης ἑνός ἀληθινοῦ ἀνθρωπισμοῦ καί κατ' ἐπέκταση ἑνός νέου ἀνθρώπινου πολιτισμοῦ. Μόνον μέ τή διαδικασία αὐτή, θά νοηματοδοτηθοῦν οἱ σύγχρονες τεχνολογικές ἐξελίξεις, οἱ ἀπίστευτες δυνατότητες τῆς ἐπικοινωνίας καί οἱ σαρωτικές ἀλλαγές σέ ὅλους τούς τομείς τῆς ἐπιστήμης. Μόνο μέσῳ αὐτῆς τῆς ὁδοῦ θά καταστεῖ σαφές σέ τί ἀντιστεκόμαστε, πῶς ἀντιστεκόμαστε καί τί ὑπερασπιζόμαστε.

Τίποτε αὐτονόητο δέν ὑφίσταται πλέον. Οἱ κοσμοϊστορικές ἀλλαγές πού συνέβησαν πρῖν 1.700 χρόνια μέ ἄξονα τό μήνυμα τῆς ἀγάπης, τῆς ἀνθρώπινης συμφιλώσης καί τῆς αἰώνιας ἀνθρώπινης προοπτικῆς πού ἔφερε ὁ Χριστιανισμός, ἀπαιτοῦν νέα μήση συνοδευόμενη ἀπό ἐμβάθυνση πνευματικότητας, γνώση τῶν παγκοσμίων συνθηκῶν καί θερμό ὄραματισμό. Πάνω σέ αὐτές τίς συσταμένες μπορεῖ μέ ἄνεση νά δομηθεῖ ἕνα μάθημα συνθέτοντας ὅλες τίς τάσεις, τόσο ἐκείνες πού θέλουν ἐμφανή τόν Ὁρθόδοξο χαρακτήρα του, ὅσο καί ἐκείνες πού τείνουν πρὸς τό ἀνοιγμα σέ νέες κατευθύνσεις.

## ΑΠΑΝΤΗΣΗ ΣΤΑ ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΑΔΙΞΟΔΑ

Μέ δεδομένες τίς παγκόσμιες ἐξελίξεις, καθίσταται σαφές πῶς ὅλοι εἴμαστε ὑποχρεωμένοι νά συνυπάρξουμε, νά διαλεγόμαστε, νά συνθέτουμε καί νά ἀποδεχόμαστε τό δικαίωμα στή διαφορετικότητα. Στεγανά σύνορα δέν μποροῦν νά ὑπάρξουν. Δέν ὑπάρχουν, πλέον, ἀμιγῶς Ἐθνικά προβλήματα.

Καί, συγχρόνως, κανένα πρόβλημα δέν ἀφήνει ἀνεπηρέαστο κανέναν Λαό. Τό τραγικό εἶναι πῶς ἐκλείπει καθημερινά ἡ δυνατότητα διαλόγου, ἐνῶ συγχρόνως θεμελιώδη προβλήματα τῆς ἀνθρώπινης ὑπαρξης, ὅπως τό νῆμα τῆς ζωῆς καί ἡ θρησκευτικότητα οὔτε κἂν τίθενται, ἔστω καί ἂν καθορίζουν καθημερινά ἕνα πλῆθος ἐξελίξεων.

Ἐνα σύγχρονο μάθημα Θρησκευτικῶν ἐπιβάλλεται νά θέσει τά θέματα αὐτά ἀλλά καί νά ὑποδείξει μέθοδο προβληματισμοῦ καί διαλόγου. Παρά τά ἱστορικά ἀτοπήματα, ἡ Χριστιανική Πίστη εἶναι ἀπό τή φύση τῆς ἀνοιχτή, ἔτοιμη νά ἀκούσει, ἔτοιμη νά ἀνταποκριθεῖ, ἔτοιμη νά δράσει συμφιλωτικά. Αὐτά τά πολύτιμα δῶρα ἔχει νά προσφέρει τό μάθημα στή σύγχρονη κοινωνία.

## ΥΠΕΡΑΣΠΙΖΟΝΤΑΣ ΤΟ ΜΕΓΑΛΕΙΟ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ

Ἐπιτρέψτε μου νά ἔχω μιά ὑποψία: Οἱ μεγάλες συζητήσεις σχετικά μέ τό μάθημα, πέραν τῶν ἀντικειμενικῶν ἐκκρεμοτήτων, ἴσως καί νά ὑποδπλῶνουν μιά ἀμικανία, μιά ἐκκρεμότητα, ἂν προτιμᾶτε, ὡς πρὸς τόν ρόλο τῆς συνολικῆς Ἐκκλησίας στόν σύγχρονο κόσμο.

Ἐπάρκει μὲν ἀνάγκη ἐπιστροφῆς στά οὐσιώδη, τά θεμελιώδη. Ἐνα μεγάλο ὄραμα, ἡ διατύπωση ἢ μᾶλλον ἡ ἐπαναδιατύπωση μιάς μεγάλης ἀποστολῆς ἔχω τήν βεβαιότητα πῶς θά λύσει αὐτομάτως πληθώρα θεμάτων. Καί ὡς τέτοια ἔρχομαι νά διατυπώσω τήν ὑπεράσπιση τοῦ μεγαλείου τοῦ ἀνθρώπου. Μιά τέτοια ἀποστολή, πέραν τοῦ λυτρωτικοῦ τῆς προσανατολισμοῦ, θά βρεῖ, ἂν ὄχι συνοδοιπόρους, τουλάχιστον πρόθυμους συνομιλητές σέ ὅλα τά ἐπίπεδα τῆς κοινωνίας.



Πρέπει ἀπαραίτητως τό μάθημα νά ἀπεγκλωβιστεῖ ἀπό ἕναν ἄχαρο καί ἐν πολλοῖς παραπλανητικό ρόλο, ἐκεῖνο τῆς ὑπεράσπισης τοῦ Θεοῦ. Ἐνα νέο μάθημα Θρησκευτικῶν καλεῖται νά μιλήσει γιά τόν Θεό, ὑπερασπιζόμενο τόν ἀνθρώπο, ὡς ζωντανή εἰκόνα τοῦ Θεοῦ δημιουργοῦ.

Μιά νέα μορφή μαθήματος, ὅποια καί ἂν εἶναι, θά ἀφήνει πάντα περιθώρια γνήσιας Ὁρθόδοξης Θεολογικῆς προσφοράς ἐκ μέρους Θεολόγων κατάλληλα προετοιμασμένων, μέ διευρυμένους ὀρίζοντες, κυρίως ὁμως ἐμπνευσμένους ἀπό ὄραματα, τά ὁποῖα θά προέλθουν ἀπό ἕναν στέρεο Ἐκκλησιαστικό λόγο καί ἕναν σαφή προσανατολισμό κοινωνικῆς παρέμβασης. Αὐτό, ὁμως, πού θά ἐπιδράσει καταλυτικά σέ μιά νέα θρησκευτική διαπαιδαγώγηση, εἶναι ἡ ἐνότητα ὅλων τῶν παραγόντων καί τῶν χώρων τῆς ἐκκλησιαστικῆς ζωῆς. Ἐάν αὐτή ἐπιτευχθεῖ, πρακτικά προβλήματα, ὅπως ἡ ἐπιμόρφωση τῶν Θεολόγων, ἡ ἐπάρκεια τοῦ ὑλικοῦ, οἱ ὑποδομές κ.λπ. θά ἐπιλυθοῦν πολύ εὐκολότερα.

Ἐγαπητοί μου, οἱ καιροί κρίσιμοι, ἡ πρόκληση γιά ὅλους μας μεγάλη!

Ἐύχομαι νά φανοῦμε ἀντάξιοι τῶν περιστάσεων. Σᾶς εὐχαριστῶ. •

*Εἰσήγηση στή Θεολογική Ἡμερίδα τοῦ Γραφείου Ἐπιθεώρησης Θρησκευτικῶν Μαθημάτων Μέσης Ἐκπαίδευσης τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας καί Πολιτισμοῦ τῆς Κύπρου, Λευκωσία 27/4/2017.*

# Παῦλος, ἡ μεγαλύτερη μορφή τοῦ

**Η** Ζ' Γενική Ἱερατική Σύναξη τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Δημητριάδος, γιά τό τρέχον ἱεραποστολικό ἔτος, πραγματοποιήθηκε (25/4) στό Συνεδριακό Κέντρο Θεσσαλίας, μέ τήν ὁποία ὁλοκληρώθηκαν οἱ ἹερατικέςΣυνάξεις τῆς Ἱ.Μ. Δημητριάδος.

Ὁμιλητής ἦταν ὁ **Πρωτ. Θεμιστοκλῆς Μουρτζανός**, Γενικός Ἀρχιερατικός Ἐπίτροπος τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κερκύρας, Παξῶν καί Διαποντίων Νήσων, ὁ ὁποῖος ἀνέπτυξε τό θέμα «Ἐνταξη τοῦ ἀνθρώπου στή σύγχρονη Ἐκκλησία καί ἐμπειρία τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ γεγονότος».



Ὁ π. Θεμιστοκλῆς, εἰσαγωγικά, τόνισε ὅτι «ἡ συνάντηση τῆς Ἐκκλησίας μέ τόν ἄνθρωπο κάθε ἐποχῆς προϋποθέτει ἀμοιβαῖες ἐξόδους. Γιά τήν Ἐκκλησία ἡ ἐξοδος, ἡ ὁποία λέγεται «κένωση», εἶναι ἀδιάκριτη ὡς πρός τόν κάθε ἄνθρωπο. Ἡ ἀγάπη κινεῖται στήν πανανθρώπινη προοπτική... Γ' αὐτό καί δέν δικαιολογεῖται ἕνα αἶσθημα αὐτάρκειας καί περιχαράκωσης «στά ἴδια»... Ὅμως, ἡ ἐξοδος ἔχει νά κάνει καί μέ τόν ἄνθρωπο. Καί ἐκεῖνος κα-

λεῖται νά ἐξέλθει ὄχι μόνο ἀπό τό σαρκικό φρόνημα, ἀλλά καί ἀπό κάθε βεβαιότητα ὅτι κατέχει αὐτόνομα τήν ἀλήθεια. Ὅτι ἡ γνώση του, ἡ πρόοδος του, ὁ τρόπος ζωῆς του γεννοῦν τήν αὐτάρκεια ὡς πρός τόν Θεό καί τήν Ἐκκλησία. Ὅτι δέν ἔχει ἀνάγκη τήν Ἐκκλησία οὔτε τόν πλησίον του στήν Ἐκκλησία. Ταυτόχρονα, ἡ ἐξοδος γιά τόν ἄνθρωπο προϋποθέτει ἐπίγνωση τῆς ἀμαρτωλότητάς του...».

Στή συνέχεια, ἀπάντησε στά ἐξῆς κομβικά ἐρωτήματα: «Πῶς μπορεῖ νά ἐνταχθεῖ ὁ σύγχρονος ἄνθρωπος στή σύγχρονη Ἐκκλησία; Πῶς μπορεῖ νά ἔχει ἐμπειρία τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ γεγονότος; Ποιά εἶναι ἡ εὐθύνη τῶν ποιμένων τῆς Ἐκκλησίας;». Ἐρμηνεύοντας τήν ἔννοια τοῦ ὅρου «σύγχρονη», σημείωσε ὅτι «γιά τήν Ἐκκλησία ὅ,τι ἔχει νά κάνει μέ τόν χρόνο ἐμπεριέχει ἐντός του τή ματαιότητα καί τή φθορά. Ἡ Ἐκκλησία δέν μπορεῖ νά εἶναι σύγχρονη, ὅπως δέν μπορεῖ νά εἶναι παρελθοντική, οὔτε καί ἐσχατολογική. Εἶναι ὅλα αὐτά μαζί καί ταυτόχρονα ἡ ὑπέρβασή τους... Γιά τόν κόσμο ἡ ἔννοια τοῦ σύγχρονου συνδέεται μέ τήν παροδικότητα. Μέ τήν προσαρμογή. Μέ τήν οἰκείωση τοῦ περιεχομένου, τῶν ἀξιών, τῶν τρόπων τοῦ πολιτισμοῦ τόσο ὅσον ἀφορᾷ στήν ἐξωτερική παρουσία τοῦ ἀνθρώπου ὅσο καί σέ ὅ,τι ἀφορᾷ τίς προτεραιότητές του. Ὁ πολιτισμός ἔχει ἀναγάγει τόν «ἐκσυγχρονισμό» σέ ἀπαραίτητη ἀξία...». Στή λογική αὐτή, «ἐπόμενο εἶναι ἡ θρησκευτικότητα νά ἀντιμετωπίζεται ὡς στοιχεῖο τοῦ παρελθόντος, τό ὁποῖο ἢ θά προσαρμοστεῖ στίς σύγχρονες ἀξίες (σήμερα ἡ ὑπέρβαση τῆς ξενοφοβίας καί τοῦ ρατσισμοῦ, ἡ συμβολή στήν ἀντιμετώπιση προβλημάτων φτώχειας καί περιθωριοποίησης, ἡ οἰκολογία) ἢ θεωρεῖται καταδικασμένο νά περιθωριοποιηθεῖ ἢ καί νά ἐκλείψει...».

Ὡς ἐκ τούτου, «ἡ Ἐκκλησία ἐκ τῶν πραγμάτων εἶναι σύγχρονη ὅταν στηρίζεται στό Εὐαγγέλιο. Ὁ λόγος τῆς προφανῶς καί πρέπει νά προσαρμόζεται στίς προσλαμβάνουσες παραστάσεις τῶν καιρῶν. Ἡ ἐρμηνεία του χρειάζεται νά ἀγγίζει αὐτό πού ὁ ἄνθρωπος βιώνει... Ὁ σύγχρονος ἄνθρωπος χρειάζεται νά πληροφορεῖται ἀπό τόν ἐκκλησιαστικό λόγο γιά τό ἦθος τῆς πνευματικῆς μας παράδοσης, μέ βάση τίς σύγχρονες προσλαμβάνουσες παραστάσεις, ὥστε ὁ καθάριος λόγος τῆς πίστεως νά μὴ μοιάζει ὡς ἐπιστροφή στό χτές... Ἡ διδασκαλία τῆς πίστεως θέλει ἐκσυγχρονισμό ὡς πρός τήν παρουσίασῆς καί παραδοσιακότητα ὡς πρός τό ἦθος...».

Ὁ π. Θεμιστοκλῆς ἐπεσήμανε, στή συνέχεια, τόν σημαντικότερο ρόλο τῆς ἐνορίας, γιά νά μπορέσει ὁ σύγχρονος ἄνθρωπος νά βιώσει τό ἐκκλησιαστικό γεγονός: «Ἡ ἐνορία σήμερα καλεῖται νά εἶναι

μία ζῶσα κοινότητα στήν ὁποία ὁ κάθε ἄνθρωπος θά μπορεῖ νά βρεῖ κάτι πού τόν ἀφορᾷ. Τό παιδί καί ὁ νέος, ὁ ἐπιστήμονας καί ὁ ἀπλός, ἡ γυναίκα πού θέλει νά εἶναι μητέρα, ἀλλά καί τήν ἴδια στιγμή νά βρεῖ ἀπαντήσεις στά προβλήματα τῆς ζωῆς, αὐτός πού ἔμπρακτα θέλει νά δώσει ἀγάπη, αὐτός πού ζητᾷ λατρευτική ζωή, αὐτός πού θέλει νά μάθει ὄχι ἀπλῶς νά διαχειρίζεται τίς ἐνοχές καί τά λάθη του, ἀλλά νά τά ξεπερνᾷ μέσφ τῆς συγχώρησης, αὐτός πού ζητᾷ μία πνευματική οἰκογένεια γιά νά ἀνήκει, χωρίς νά ἐμποδίζει καί ἄλλους νά ἔρθουν σ' αὐτήν, ὁ πονεμένος καί ὁ κουρασμένος, ὅλοι χρειάζεται νά βρίσκουν στήν ἐνορία, μέ τή βοήθεια τῶν ἱερέων καί τῶν στελεχῶν, εὐκαιρίες μετοχῆς στό ἐκκλησιαστικό γεγονός...». Ἀσφαλῶς, «ἡ συγχρονη μετοχή στό μυστήριό τῆς εὐχαριστίας, ἐννοεῖται μέ κάποια ἀσκητικότητα καί κάποια οικονομία, καθιστᾷ τόν ἄνθρωπο μέτοχο τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἐμπειρίας...».

Ἀπό τά παραπάνω διαφαίνεται ὁ κομβικός ρόλος τοῦ Ποιμένα: «Δέν εἶναι μόνο θέμα μόρφωσης. Ἔχει νά κάνει μέ τήν ἀπόφαση γιά ἐξοδο, γιά κένωση ἀπό τήν προτεραιότητα τοῦ ἑαυτοῦ. Καί δέν εἶναι μόνο ἠθιολογική προτροπή... ἡ πνευματικότητα μετριεῖται στήν ἀγάπη. Στήν χαρά καί τήν ἐπιείκεια πού αὐτή βγάζει. Στό νά εἴμαστε διαθέσιμοι πέρα ἀπό τόν χρόνο μας. Μέ θυσία τοῦ προσώπου, μέ τήν



κατανόηση τῶν οἰκείων μας, ὅσο αὐτό εἶναι ἐφικτό. Μέ αἶσθησι τοῦ χρέους, δηλαδή τῆς ἀποστολῆς πού μᾶς καθιστᾷ ἀφιερωμένους στή διακονία τῆς Ἐκκλησίας...».

Ὁ ὁμιλητής ἐκλείσει τήν εἰσήγησή του ὡς ἐξῆς: «Πάντως δέν ἔχουμε δικαίωμα ἐπανάπαυσης. Ὁ ἀποστολικός λόγος «νυχόμην ἀνάθεμα εἶναι ὑπέρ τῶν ἀδελφῶν μου» (Ρωμ. 9, 3) πρέπει νά ἴσχει συνεχῶς στί' αὐτιά μας, τόσο τά φυσικά ὅσο καί τά πνευματικά. Ἄν δέν πεθάνουμε γιά τούς ἄλλους, «εἴμαστε κίβλας νεκροί» (Τάσος Λειβαδίτης). Καί συμπληρώνει ὁ ἀπόστολος: «παρακαλῶ οὖν ἡμᾶς μιμηταί μου γίνεσθε» (Α' Κορ. 4, 16). Ἡ ἀγάπη εἶναι ἡ ἀρχή καί τό τέλος. Καί ἡ παρουσία τοῦ Ἀναστημένου Χριστοῦ στήν ζωή τῆς Ἐκκλησίας τήν ὁποία διακονοῦμε, ἡ μόνη πραγματική βοήθειά μας. Μπορεῖ ὁ κόσμος νά «κεῖται ἐν τῷ πονηρῷ» (Α' Ἰωάν. 5, 19). Ὅμως, ἄς ἔχουμε θάρρος. «Ἐκεῖνος νενίκηκε τόν κόσμον!» (Ἰωάν. 16, 33)».

## 8η ΙΕΡΑΤΙΚΗ ΣΥΝΑΞΗ (17 ΜΑΪΟΥ 2017)

Στίς 17/5 πραγματοποιήθηκε ἡ 8η καί τελευταία, γιά τό τρέχον ἱεραποστολικό ἔτος, Γενική Ἱερατική Σύναξη τῆς Τοπικῆς μας Ἐκκλησίας.

Πρῶτος ὁμιλητής ἦταν ὁ **Σεβ. Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης καί Καμπανίας κ. Παντελεήμων**, μέ θέμα «Τό πολυσχιδές καί πολυσήμα-ντο ἔργο τοῦ Ἀποστόλου Παύλου καί τά Παύλεια τῶν Βεροϊέων».



# Ἡ Χριστιανισμοῦ μετὰ τόν Χριστό

Ἡ Σεβασμιώτατος χαρακτήρισε τόν Ἀπόστολο Παῦλο «τή μεγαλύτερη μορφή τοῦ Χριστιανισμοῦ, μετὰ τόν Σωτήρα μᾶς Ἰησοῦ Χριστό, γι' αὐτό καί ἀποκλήθηκε «Ἀποστόλων πρόκριτος καί κορυφαῖος». Ἀναφέρθηκε στό πλαίσιο μέσα στό ὁποῖο ἀνατράφηκε καί ἀνδρώθηκε, ὅπου ἔγινε μέτοχος τῆς ἑλληνικῆς γλώσσας καί τοῦ



ἑλληνορωμαϊκοῦ πολιτισμοῦ, πού τόν βοήθησαν, ἀργότερα, στήν ἐξάπλωση τοῦ Εὐαγγελίου στό ἔθνος. «Ὁ Ἀπόστολος Παῦλος κληρονόμησε ἀκόμη ἀπό τήν οἰκογένειά του τό δικαίωμα τοῦ Ρωμαίου πολίτη. Τό δικαίωμά του αὐτό ὁ Παῦλος θά τό ἐπικαλεσθεῖ σέ ἐλάχιστες περιπτώσεις καί γιά συγκεκριμένους λόγους. Ἡ ἰδιαίτερη ὅμως αὐτή καί ἀπονεμόμενη σέ λίγους ἰδιότητα τοῦ Ρωμαίου πολίτη θά βοηθήσει τόν Παῦλο νά συνειδητοποιήσει τήν τεράστια ἀνισότητα πού ἐπικρατεῖ στή ρωμαϊκή αὐτοκρατορία. Αὐτός εἶναι καί ὁ λόγος γιά τόν ὁποῖο ὁ Παῦλος θά ἀμφισβητήσει τό ρωμαϊκό πολίτευμα καί θά προτείνει νά πάρει τή θέση του τό πολίτευμα τοῦ Θεοῦ καί τοῦ Υἱοῦ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ».

Ἡ Σεβασμιώτατος ἐπεσήμανε ὅτι «ὁ οὐρανοβάμων Παῦλος δέν ὑπῆρξε μόνον ἀκούρατος ἐργάτης τῆς διάδοσης τοῦ Εὐαγγελίου καί τῆς ἰδρύσεως τῶν κατὰ τόπους Ἐκκλησιῶν τοῦ Θεοῦ. Ὑπῆρξε καί μέγας θεολόγος καί οἰκοδόμος τῆς χριστιανικῆς πίστεως. Σηριζόμενος στήν ἐμπειρία τῆς ἀποκάλυψης τοῦ Κυρίου σέ αὐτόν καί στήν παρά-

δοση τῆς πρώτης Ἐκκλησίας, ἔθεσε τίς βάσεις τῆς χριστιανικῆς θεολογίας. Μέ τή διεισδυτική θεολογική του ματιά κατόρθωσε νά περιγράψει, ἀπλά καί συνοπτικά, τή νέα πίστι...».

Κατακλείοντας τήν ὁμιλία του, ὁ κ. Παντελεήμων ἀναφέρθηκε στόν θεσμό τῶν Παυλείων, πού διοργανώνει ἡ Μητρόπολή του ἐπί 23 συναπτά ἔτη στή Βέροια, «ἐπιδίωξη τῶν ὁποίων εἶναι νά μὴν περιορίσουμε τήν ἐμβάθυνση στήν προσωπικότητα καί τό ἔργο τοῦ ἀποστόλου Παύλου σέ ἕνα ἀκαδημαϊκό ἢ ἐκκλησιαστικό πλαίσιο, ἀλλά νά δώσουμε τήν εὐκαιρία σέ ὅλους τοὺς ἀνθρώπους, στά παιδιά, στοὺς νέους, στοὺς περισσότερο ἀλλά καί στοὺς λιγότερο μορφωμένους νά αἰσθανθοῦν τόν Ἀπόστολο Παῦλο σάν τόν δικό τους Ἀπόστολο, νά τόν γνωρίζουν κάθε χρόνο καί περισσότερο καί νά τοῦ ἀποδίδουν, ὁ κάθε ἕνας μέ τόν δικό του τρόπο, τήν τιμή πού τοῦ ἀνήκει γιά τό τεράστιο καί σωτηριῶδες ἔργο πού προσέφερε στόν κόσμο ἀλλά καί στήν ἐπαρχία μας γνωρίζοντάς μας τόν Χριστό καί ἐξάγοντάς μας ἀπό τό σκοτάδι τῆς εἰδωλολατρίας καί τῆς πλάνης στό φῶς τῆς ἀληθείας του».

Μετά τό πέρας τῆς εἰσηγήσεως, παρουσιάστηκε πλούσιο ὀπτικοακουστικό ὕλικό ἀπό τήν ἱστορία τῶν «Παυλείων».

Ἐπόμενος ὁμιλητής ἦταν ὁ κ. **Μιλτιάδης Κωνσταντίνου**, Καθηγητής τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Α.Π.Θ., μέ θέμα «Ἰσραήλ καί Ἐκκλησία, κατὰ τόν Ἀπόστολο Παῦλο».

Ὁ κ. Καθηγητής χαρακτήρισε τό ἔργο τοῦ Ἀποστόλου Παύλου «ἀνεπανάληπτο», καθώς ξεκίνησε ἀπό διώκτης καί διέδωσε τή νέα πίστι σέ ὅλο τόν τότε γνωστό κόσμο, ὑφιστάμενος πλῆθος διώξεων καί ἔχοντας ἐπίγνωση τῆς ἀδυναμίας του. Σημείωσε ὅτι στή Θεολογία τοῦ Ἀποστόλου ἡ Ἐκκλησία εἶναι ὁ Ἰσραήλ τοῦ Θεοῦ καί ὄχι οἱ κατὰ σάρκα ἀπόγονοι τοῦ Ἀβραάμ, ἐνῶ θεωρεῖ ἑαυτόν συνεχιστή τῆς Ἰσραηλιτικῆς παράδοσης καί τήν Παλαιά Διαθήκη δική του κληρονομιά καί τῆς Ἐκκλησίας.

Σέ ἄλλο σημεῖο ἐπεσήμανε ὅτι ὁ Παῦλος χρησιμοποιοῖ τήν Γραφή γιά νά στηρίξει τή Θεολογία του, ἐνῶ ἐπιμένει συχνά στό Δευτερονόμιο, καθώς αὐτό, τελικά, ἀποδεικνύεται τό κλειδί γιά τήν ἐρμηνεία τῆς ἱστορίας.

Ἀκολούθησε συζήτηση ἐπί τῶν εἰσηγήσεων καί τό κλείσιμο τῶν Συνάξεων ἀπό τόν Σεβ. Ποιμενάρχη μας κ. Ἰγνάτιο.

## ΜΟΝΑΣΤΗΡΙΑ ΤΗΣ ΜΑΓΝΗΣΙΑΣ

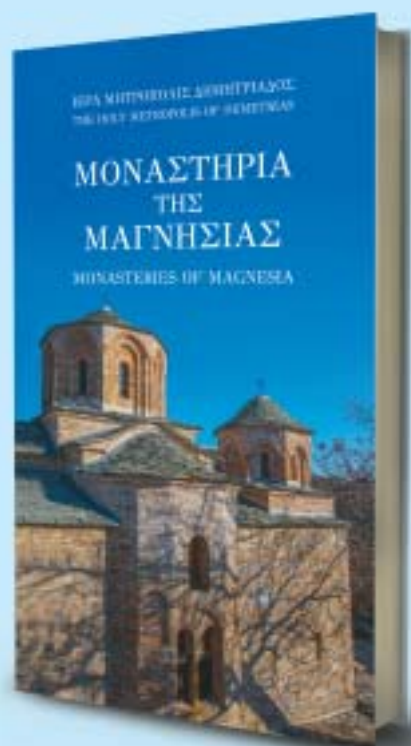
### Β' ΕΚΔΟΣΗ

Κυκλοφορήθηκε ἡ 2η καλαίσθητη ἔκδοση γιά τίς Ἱερές Μονές τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Δημητριάδος μέ τίτλο «Μοναστήρια τῆς Μαγνησίας».

Πρόκειται γιά δίγλωσση ἔκδοση, στήν ἑλληνική καί στήν ἀγγλική, ὅπου καταγράφεται συνοπτικά ἡ ἱστορία τῶν δεκαεννέα, ἐν ἐνεργείᾳ, Ἱερῶν Μονῶν τῆς Τοπικῆς μας Ἐκκλησίας, συνοδευόμενη ἀπό πλούσιο φωτογραφικό ὕλικό.

Τήν ἔκδοση χαιρετίζει ὁ Περιφερειάρχης Θεσσαλίας Κώστας Ἀγοραστός καί προλογίζει ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Δημητριάδος κ. Ἰγνάτιος, ἐνῶ τή συγγραφή καί ἐπιμέλεια ὑπογράφει ὁ Πρωτοσύγκελλος τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἀρχιμ. Δαμασκηνός Κιαμέτης.

Τό βιβλίό διατίθεται ἀπό τό βιβλιοπωλεῖο τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Δημητριάδος «Ὁ Λύχνος» (Κ. Καρτάλη-Ἀνθ. Γαζῆ).





# ΠΑΙΔΗΣΕΙΣ...

## ΣΥΝΑΝΤΗΣΗ ΕΠΙΤΑΦΙΩΝ ΣΤΗΝ ΠΑΡΑΛΙΑ ΤΟΥ ΒΟΛΟΥ

Μιά λαοθάλασσα πιστών κατέκλυσε τήν παραλία του Βόλου, τό βράδυ τῆς Μεγάλης Παρασκευῆς (14/4), σπίν καθιερωμένη συνάντηση τῶν Ἐπιταφίων τῶν ἐνοριῶν τοῦ Μητροπολιτικοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίου Νικολάου, Ἀναλήψεως τοῦ Χριστοῦ, Μεταμορφώσεως τοῦ Χριστοῦ καί Ἁγίων Κωνσταντίνου καί Ἑλένης Βόλου. Ἐπικεφαλῆς ἦταν ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Δημητριάδος κ. Ἰγνάτιος, ἐνῶ παρέστησαν ὁ Περιφερειάρχης Θεσσαλίας κ. Κώστας Ἀγοραστός, οἱ Πολιτικές, Στρατιωτικές, Ἀστυνομικές, Λιμενικές καί Πυροσβεστικές Ἀρχές. Στόν καθιερωμένο χαιρετισμό του ὁ Σεβ. κ. Ἰγνάτιος τόνισε ὅτι «ὁ Χριστός ἐφθασε στό ὑπέρτατο σημεῖο τῆς ἀνθρώπινης ταπείνωσης, στόν φυσικό θάνατο, γιά νά μᾶς ἀνοίξει καί πάλι τίς πύλες τοῦ Παραδείσου. Εἶναι ἀλήθεια ὅτι ἡ λογική μᾶς συγκρούεται μ' αὐτό τό γεγονός. Ὁ πολιτισμός μᾶς τονίζει πῶς μόνο αὐτή τήν ἐξήγηση μπορεῖ νά δώσει σέ ὅλα τά πράγματα. Τί τραγικό, ὅμως, αὐτή ἡ ἴδια ἡ λογική, πού κατάφερε τόσα σπίν ἐποχή μᾶς, τήν ἴδια στιγμή δημιουργεῖ ἀδιέξοδα, τραγικά ἐρωπήματα γιά τό τί εἴμαστε καί ποιός ὁ σκοπός τῆς ζωῆς μᾶς. Τούτη τή στιγμή καταθέτουμε ἕνα μεγάλο «ναί» σπίν πίστη, ὁ καθένας μέ τόν δικό του τρόπο, ἄλλοι μέσα ἀπό τήν ἀμφιβολία, ἄλλοι μέσα ἀπό τόν πόνο... Εἶναι συγκλονιστικό τό γεγονός αὐτῆς τῆς συνάντησης. Τούτη τήν ὥρα ὅλοι οἱ Ὁρθόδοξοι συναντιόμαστε ἐδῶ, γιά νά διακηρύξουμε ὅτι δέν εἶναι ἐδῶ τό τέλος ἀλλά ἡ ἀρχή. Δέν πέθανε ὁ Θεός ἀλλά ζεῖ καί βασιλεύει. Ἐφθασε μέχρι τό φυσικό τέλος γιά νά καταργήσει τόν Ἄδη καί νά διώξει ἀπό μέσα μᾶς τόν φόβο τοῦ θανάτου... Κρατήστε τίς λαμπάδες ἀναμμένες. Ὁ Χριστός εἶναι ἡ ἐλπίδα μᾶς καί κανεῖς ἄλλος. Οἱ Χριστιανοί ἔχουμε δικαίωμα νά ἐλπίζουμε καί αὐτή ἡ ἐλπίδα γεμίζει χαρά τήν ψυχή μᾶς, μᾶς κρατᾶ ἐνωμένους, νά βιώνουμε τό θαῦμα καθημερινά, ἀκόμα κι ἂν κάποιες παράφρονες φωνές τό ἀμφισβητοῦν...».



συγκρούεται μ' αὐτό τό γεγονός. Ὁ πολιτισμός μᾶς τονίζει πῶς μόνο αὐτή τήν ἐξήγηση μπορεῖ νά δώσει σέ ὅλα τά πράγματα. Τί τραγικό, ὅμως, αὐτή ἡ ἴδια ἡ λογική, πού κατάφερε τόσα σπίν ἐποχή μᾶς, τήν ἴδια στιγμή δημιουργεῖ ἀδιέξοδα, τραγικά ἐρωπήματα γιά τό τί εἴμαστε καί ποιός ὁ

σκοπός τῆς ζωῆς μᾶς. Τούτη τή στιγμή καταθέτουμε ἕνα μεγάλο «ναί» σπίν πίστη, ὁ καθένας μέ τόν δικό του τρόπο, ἄλλοι μέσα ἀπό τήν ἀμφιβολία, ἄλλοι μέσα ἀπό τόν πόνο... Εἶναι συγκλονιστικό τό γεγονός αὐτῆς τῆς συνάντησης. Τούτη τήν ὥρα ὅλοι οἱ Ὁρθόδοξοι συναντιόμαστε ἐδῶ, γιά νά διακηρύξουμε ὅτι δέν εἶναι ἐδῶ τό τέλος ἀλλά ἡ ἀρχή. Δέν πέθανε ὁ Θεός ἀλλά ζεῖ καί βασιλεύει. Ἐφθασε μέχρι τό φυσικό τέλος γιά νά καταργήσει τόν Ἄδη καί νά διώξει ἀπό μέσα μᾶς τόν φόβο τοῦ θανάτου... Κρατήστε τίς λαμπάδες ἀναμμένες. Ὁ Χριστός εἶναι ἡ ἐλπίδα μᾶς καί κανεῖς ἄλλος. Οἱ Χριστιανοί ἔχουμε δικαίωμα νά ἐλπίζουμε καί αὐτή ἡ ἐλπίδα γεμίζει χαρά τήν ψυχή μᾶς, μᾶς κρατᾶ ἐνωμένους, νά βιώνουμε τό θαῦμα καθημερινά, ἀκόμα κι ἂν κάποιες παράφρονες φωνές τό ἀμφισβητοῦν...».

## ΝΕΑ ΑΝΘΡΩΠΙΣΤΙΚΗ ΑΠΟΣΤΟΛΗ ΤΟΥ «ΕΣΤΑΥΡΩΜΕΝΟΥ» ΣΤΗ ΦΥΛΑΚΗ ΜΑΛΑΝΔΡΙΝΟΥ

Πραγματοποιήθηκε (18/5) μιά νέα μεγάλη ἀνθρωπιστική ἀποστολή γιά τήν ἐνίσχυση τῶν ἀπόρων κρατουμένων τῆς ἀνδρικής φυλακῆς στό ΜΑΛΑΝΔΡΙΝΟ Φωκίδος. Ὑστερα ἀπό σχετικό αἶτημα τῆς Κοινωνικῆς Ὑπηρεσίας τῆς φυλακῆς, ἐθελοντές τοῦ ΚΕΝΤΡΟΥ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΑΝΘΡΩΠΙΣΤΙΚΗΣ ΒΟΗΘΕΙΑΣ τῆς Ἱ.Μ. παρέδωσαν ἐλαφρῶς μεταχειρισμένα ἀνδρικά ἐνδύματα καί εἶδη προσωπικῆς κα-θαρίας.



Ὑστερα ἀπό σχετικό αἶτημα τῆς Κοινωνικῆς Ὑπηρεσίας τῆς φυλακῆς, ἐθελοντές τοῦ ΚΕΝΤΡΟΥ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΑΝΘΡΩΠΙΣΤΙΚΗΣ ΒΟΗΘΕΙΑΣ τῆς Ἱ.Μ. παρέδωσαν ἐλαφρῶς μεταχειρισμένα ἀνδρικά ἐνδύματα καί εἶδη προσωπικῆς καθαρίας.

## ΣΤΟ ΝΑΥΠΛΙΟ Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΜΑΣ ΓΙΑ ΤΑ ΕΓΚΑΙΝΙΑ ΤΟΥ ΝΕΟΔΗΜΤΟΥ Ι.Ν. ΑΓ. ΛΟΥΚΑ ΤΟΥ ΙΑΤΡΟΥ

Στά Ἐγκαίνια τοῦ νεόδημου Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίου Λουκά Ἀρχιεπισκόπου Συμφερουπόλεως καί Κριμαίας συμμετεῖχε ὁ Σεβ. Ποιμενάρχης μᾶς κ. Ἰγνάτιος (29/4), προεξάρχοντας τοῦ Μακ. Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνύμου Β'. Τήν Κυριακή 30 Ἀπριλίου, τελέσθηκε Θεία Λειτουργία ἀπό τοῦς Σεβ. Μητροπολίτες Δημητριάδος κ. Ἰγνάτιο καί Ἀργολίδος κ. Νεκτάριο. Ὁ Μητροπολίτης μᾶς στό κήρυγμά του τόνισε



τήν ἀξέπαινη πράξη τοῦ Μητροπολίτου Ἀργολίδος νά φέρεῖ εἰς πέρας ἕνα τόσο δύσκολο ἔργο ἀλλά καί γιά τήν ἀγάπη πού τρέφει γιά τόν Ἅγιο Λουκά, τόν ὁποῖο ὁ ἴδιος ἀπό πολλῶν ἐτῶν κατέστησε γνωστό στό Ὁρθόδοξο πλήρωμα τοῦ τόπου μᾶς.

## Ο ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ ΤΗΣ ΑΓΑΠΗΣ ΣΤΗ ΜΗΤΡΟΠΟΛΗ ΜΑΣ

Μέ ἰδιαίτερη λαμπρότητα τελέσθηκε τήν Κυριακή τοῦ Πάσχα ὁ Ἐσπερινός τῆς Ἀγάπης στόν Ἱερό Μητροπολιτικό Ναό τοῦ Ἁγίου Νικολάου Βόλου. Στόν Ἐσπερινό χοροστάτησε ὁ Ποιμενάρχης μᾶς κ. Ἰγνάτιος παρουσία πλειάδος Κληρικῶν μᾶς καί πλῆθους κόσμου. Τό Ἀναστάσιμο Εὐαγγέλιο ἀναγνώσθηκε στά Ἑλληνι-



κά, Ἱταλικά, Γαλλικά, Λατινικά, Ἀγγλικά, Σέρβικα, Ἀραβικά, Ρουμάνικα, Γερμανικά, Ἰσπανικά, ἐνῶ ἐψάλη, ἀπό ομάδα Κληρικῶν, σπίν Ὀμηρική Διάλεκτο. Στό τέλος τοῦ Ἐσπερινοῦ ὁ Σεβ. κ. Ἰγνάτιος εὐλόγησε τά Πασχαλινά αὐγά καί τά διένειμε στό πολυπληθές ἐκκλησίασμα, εὐχόμενος πλοῦσια τή Χάρη τοῦ Ἀνασταίντος Κυρίου σπίν πολύπαθη πατρίδα μᾶς.

## ΕΠΙΣΚΕΨΗ ΤΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΜΑΣ ΚΑΙ ΝΕΩΝ ΡΟΜΑ ΣΤΟΝ ΠΡΟΕΔΡΟ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Μιά εξαιρετική έμπειρία έζησε (8/4) δωδεκαμελής ομάδα νέων ΡΟΜΑ, οί ΡΟΜΑΛΕΟΙ, από τό 'Αλιβέρι τής Νέας 'Ιωνίας, καθώς έγιναν δεκτοί από τόν Πρόεδρο τής 'Ελληνικής Δημοκρατίας κ. Προκόπη Παυλόπουλο, στό πλαίσιο τής Παγκόσμιας 'Ημέρας ΡΟΜΑ. Τά παιδιά συνόδευαν ό Σεβ. Μητροπολίτης Δημητριάδος κ. 'Ιγνάτιος, ό 'Αρχιμ. Μάξιμος Παπαϊωάννου (πνευματικός υπεύθυνος τών Ρομά), ό κ. Χρήστος Γκόβαρης, Καθηγητής στό Παιδαγωγικό Τμήμα Δημοτικής 'Εκπαίδευσης τού Πανεπιστημίου Θεσσαλίας, και ή κ. 'Ιουλίτσα Τριανταφύλλου, υπεύθυνη δράσεων στό Κέντρο Στήριξης Ρομά 'Αλιβερίου τού Δήμου Βόλου. 'Ο 'Εξοχώτατος κ. Πρόεδρος υποδέχθηκε τά παιδιά μέ ιδιαίτερη χαρά κι έδειξε τήν ευάρεσκειά του γιά τό έργο πού επιτελεί ή Τοπική μας 'Εκκλησία στήν ευαίσθητη, κοινωνικά, κοινότητα τών ΡΟΜΑ, σέ συνεργασία μέ άλλους Τοπικούς φορείς. Στήν προσφώνησή του επεσήμανε ότι «ή 'Ελληνική κοινωνία, πού περνάει δύσκολες μέρες, πρέπει νά διατηρήσει τή συνοχή της, νά μή διαρραγεί. Γιά νά συμβεί αυτό πρέπει νά παραμείνει αυτό πού ήταν πάντοτε, μία κοινωνία δημοκρατική, πού έχει μέσα στό DNA της τήν αλληλεγγύη, όχι ως διακήρυξη αλλά ως αίσθημα, πού είναι βίωμα γιά τόν καθένα. 'Ομως, μία δημοκρατική κοινωνία πρέπει νά είναι κοινωνία συμμετοχής όλων, νά διαμορφώνει τήν πορεία της μέσα από εκείνο πού μπο-



ρεϊ νά συνεισφέρει ό καθένας. 'Αρα, είναι μία κοινωνία ανοικτή και δεκτική κάθε συνεισφοράς. Γιά νά συμβαίνει, όμως, αυτό, γιά νά είναι ελεύθερη ή συμμετοχή όλων τών πολιτών, πρέπει ν' αποδεχόμαστε μία αλήθεια, ή οποία προέρχεται εκ Θεού: δέν είμαστε όλοι ίδιοι. 'Υπάρχει διαφορετικότητα και αυτό είναι τό μεγαλείο τής κοινωνίας. Πρέπει νά μάθουμε νά σεβόμαστε τή διαφορετικότητα, νά δεχόμαστε αυτό πού είναι ό καθένας και τί μπορεί νά κάνει μέ βάση τήν ιδιομορφία του... Σήμερα, λοιπόν, Παγκόσμια 'Ημέρα τών ΡΟΜΑ, θέλω νά σάς πω ότι οί ΡΟΜΑ είναι αναπόσπαστο στοιχείο τής κοινωνίας μας... Θέλω νά ζέρετε ότι είστε ένα διαφορετικό κομμάτι τής κοινωνίας μας αλλά πολύτιμο κομμάτι. Κι αυτό νά τό πιστέψετε...». 'Απευθυνόμενος στόν Σεβ. κ. 'Ιγνάτιο, ό κ. Πρόεδρος τόν συνεχάρη γιά τήν πρωτοβουλία, «πού ανταποκρίνεται στόν χαρακτήρα σας, τόν όποιο γνωρίζω χρόνια, αλλά ανταποκρίνεται και στό «πιστεύω» τής ίδιας τής 'Εκκλησίας, γιατί 'Εκείνη έχει διδάξει, μέσα από τήν οργάνωση και λειτουργία της, τί σημαίνει οργανωμένη κοινωνία, δημοκρατική κοινωνία, συμμετοχική κοινωνία, πού σέβεται τήν ιδιαιτερότητα τού καθενός. Μπορείτε νά τό διδάξετε αυτό περισσότερο, μέσα από τή συνεργασία, τήν όποία έχετε μέ τά σχολεία εκείνα πού έχουν τά παιδιά μας μέσα τους...». 'Από τή μεριά του ό Σεβ. κ. 'Ιγνάτιος τόνισε: «'Αποτελεί μέγιστη τιμή γιά τήν Μαγνησία και ιδιαίτερα γιά τήν πόλη τού Βόλου, ή εκ μέρους σας υποδοχή και φιλοξενία τών ΡΟΜΑΛΕΩΝ μας,

τών παιδιών μας από τήν κοινότητα ΡΟΜΑ, πού γιορτάζουν ιδιαίτερα αυτοί σήμερα, Παγκόσμια 'Ημέρα τών ΡΟΜΑ. Καί είναι αγαθή συγκυρία ή ημέρα αυτή νά συμπίπτει μέ τήν γιορτή τής 'Αναστάσεως τού Λαζάρου, πού προ-εικονίζει τήν 'Ανάσταση τού Χριστού, τό Πάσχα δηλαδή, πού σημαίνει Πέρασμα. 'Ενα Πέρασμα επιχειρεί και ή κοινή προσπάθεια τόσο τής Μητροπόλεώς μας όσο και τού Πανεπιστημίου Θεσσαλίας και τής κοινωνικής υπηρεσίας τού Δήμου Βόλου γιά τά ΡΟΜΑ παιδιά και όλη τήν κοινότητά τους, από τήν απομόνωση στήν κοινωνικοποίηση, από τήν περιθωριοποίηση στή συνύπαρξη, από τήν απόρριψη στήν αποδοχή και τήν αναγνώριση. Στήν κοινή αυτή προσπάθεια, κ. Πρόεδρε, συμβάλλει και ή εκπαιδευτική κοινότητα μέ τούς δασκάλους και τούς καθηγητές πού κάνουν ό,τι καλύτερο γι' αυτούς τούς μαθητές τους. Στόχος όλων μας ή στήριξη τών παιδιών, νά ολοκληρώσουν τής έγκύκλιες σπουδές τους και νά έχουν όλα τά εφόδια γιά μία αξιοπρεπή ζωή στήν όμορφη πατρίδα μας. 'Επίσης φροντίζουμε νά πείθουμε και τήν κοινωνία τών πολλών, γιά τήν ισότητα υποδοχής και τών συμπολιτών μας ΡΟΜΑ, αρνούμενοι κάθε άναξιώτικη συμπεριφορά και προπαντός ρατσιστική αντιμετώπισή τους. Σας ευχαριστούμε όλοθέρμα γιά τό σημερινό γεγονός. Νά είστε σίγουρος πώς ό συμβολισμός και τό μήνυμά σας θά τονώσει όχι μόνο τήν δική μας αλλά και όλες τής ανάλογες προσπάθειες σέ πολλά μέρη τής 'Ελλάδος και βέβαια και όλους τούς ΡΟΜΑ συμπολίτες μας...».

## ΧΕΙΡΟΤΟΝΙΑ ΝΕΟΥ ΠΡΕΣΒΥΤΕΡΟΥ

Σέ κλίμα βαθείας συγκίνησης τελέστηκε (11/6) στόν Μητροπολιτικό 'Ιερό Ναό 'Αγίου Νικολάου Βόλου ή εις Πρεσβύτερον Χειροτονία τού Διακόνου τού Ναού π. Σταύρου Σωτηρόπουλου, έγγαμου, πτυχιούχου τής Θεολογικής Σχολής τού Α.Π.Θ. Τήν Χειροτονία τέλεσε ό Σεβ. Μητροπολίτης Δημητριάδος κ. 'Ιγνάτιος, πλαισιωμένος από τόν Σεβ. Μητροπολίτη Βελεστίνου κ. Δαμασκνός, πολλούς Κληρικούς από τόν Βόλο, τήν Καρδίτσα και τή Σέρρες, ενώ παρέστη πλήθος ευλαβών πιστών. Στήν όμιλία του ό Σεβ. κ. 'Ιγνάτιος τόνισε ότι «αυτό πού ζούμε σήμερα είναι καρπός τής Πεντηκοστής, είναι συνέχιση τής 'Αποστολικής Παράδοσης». 'Επεσήμανε ότι «τό πρώτο πού καλείται νά διακοπήσει ό Κληρικός, στήν εποχή μας, είναι ή ένόπια. Μή λησμονήσεις ποτέ ότι ή 'Εκκλησία είναι Μία, 'Ενας ό Χριστός και τό έργο Του γιά όλους τούς ανθρώπους... Γνώριζε ότι αυτή ή ένόπια δέν είναι πάντοτε δεδομένη. Είναι επίπονο άθλημα και αγώνισμα, πού θέλει πόνο και δάκρυα, ταπεινώση και ύπακοή. 'Αλίμονο σ' αυτόν πού δέ μπορεί νά διακονήσει τήν ένόπια και γίνεται θύμα τής αυτάρκειας, τού εγωισμού, πιστεύοντας ότι αυτός μόνο μπορεί νά σώσει τήν 'Εκκλησία. Τότε, χάνεται τό 'Αγιο Πνεύμα και καταστρέφεται ή ένόπια τού Σώματος τού Χριστού. Τό δεύτερο είναι ή 'Αγιότητα, όχι στή θεωρία, αλλά στήν πράξη, στίς σχέσεις μας μέ τόν Θεό και τούς ανθρώπους. Οί άνθρωποι σήμερα θέλουν τό παράδειγμα, πού στερήθηκαν από τούς ηγέτες τους και στρέφονται στους Κληρικούς διψώντας τήν 'Αγιότητα. Θέλουν νά μας εμπιστευθούν. 'Από έμας εξαρτάται νά φανούμε αντίστοιχοί τών προσδοκίων τους. Αυτή τήν άγιότητα θά αναζητούν στή ζωή σου, στίς πράξεις, στα λόγια σου... Τό τρίτο πού καλείσαι νά διακονήσεις είναι ή αλήθεια πώς ό Χριστός είναι γιά όλους. Μας διδάσκει ότι πρέπει ν' άνησυχούμε όχι γιά τούς εξασφαλισμένους μέσα στήν 'Εκκλησία, αλλά γιά εκείνους πού έναγωνίως τήν αναζητούν. Γι' αυτό δημιουργούμε προϋποθέσεις συμπαράστασης στόν ελάχιστο άδελφό, πού θά είναι τό κριτήριο τής κρίσης μας από τόν Θεό... Αυτό σημαίνει Πατερική Παράδοση. 'Οχι λόγια, ούτε ρετισέτες, αλλά νά λιώνεις γιά τόν άνθρωπο, νά θυσιάζεις γιά τόν Χριστό, νά δίνεις μαρτυρία 'Αγιότητας...». 'Ο νέος Πρεσβύτερος θά τοποθετηθεί στόν 'Ιερό Ναό 'Αγίων 'Αποστόλων Πέτρου και Παύλου Νέας 'Ιωνίας.



## ΒΟΗΘΕΙΑ ΤΟΥ «ΕΣΤΑΥΡΩΜΕΝΟΥ» ΣΤΙΣ ΦΥΛΑΚΕΣ ΕΛΛΑΔΑΣ

Πραγματοποιήθηκε (8/5) μία ακόμη αποστολή ανθρωπιστικής βοήθειας τής Τοπικής μας 'Εκκλησίας γιά τήν ενίσχυση τών φυλακισμένων γυναικών (και τών παιδιών τους) πού κρατούνται στή ΦΥΛΑΚΗ ΕΛΛΑΔΑΣ ΘΗΒΩΝ. Γιά πολλοστή φορά ό Σ.Σ.Κ. Βόλου «Ο ΕΣΤΑΥΡΩΜΕΝΟΣ» και τό ΚΕΝΤΡΟ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΑΝΘΡΩΠΙΣΤΙΚΗΣ ΒΟΗΘΕΙΑΣ τής 'Ι.Μ. Δημητριάδος - πού λειτουργεί ως παράρτημά του - πραγματοποίησε τή νέα αποστολή, μέ τή βοήθεια τών συνεργατών - έθελοντών τού Συλλόγου. Μέ φορτηγάκι τής Τοπικής μας 'Εκκλησίας μεταφέρθηκαν στή Θίβα και παραδόθηκε στήν κοινωνική υπηρεσία τής φυλακής μία μεγάλη ποσότητα σέ είδη ένδυσης και υπόδησης.

## ΠΑΣΧΑΛΙΝΟ ΠΑΝΗΓΥΡΙ ΣΤΟΝ ΑΓΙΟ ΔΗΜΗΤΡΙΟ

Με σύνθημα «Μέ τίν Κιβωτό στίς Ένορίες» πραγματοποιήθηκε, τήν Κυριακή 14/5, ένα πρωτότυπο Πασχαλιτικό Πανηγύρι, στό προαύλιο του Ίερου Ναού Αγίου Δημητρίου Βόλου, σέ συνεργασία τής ένορίας μέ τόν φορέα πολιτισμού τής Ίερās Μητροπόλεως «Μαγνήτων



Κιβωτός, γιά τή διάσωση του Πολιτιστικού αποθέματος». Στό Πανηγύρι έδωσε τό παρών ό Σεβ. Ποιμενάρχης μας κ. Ίγνάτιος, ένώ συμμετείχε πλήθος ένοριτών, πού εξέφρασαν τόν ένθουσιασμό

τους γιά τίν πρωτότυπη έκδήλωση, πού θά πραγματοποιηθεί σταδιακά και σέ άλλες ένορίες. Τήν έκδήλωση πλαισίωσαν παραδοσιακό μουσικό συγκρότημα και τό χορευτικό τμήμα τής Τοπικής μας Έκκλησίας.

## ΕΟΡΤΑΣΤΗΚΕ Η ΑΝΑΚΟΜΙΔΗ ΤΩΝ ΛΕΙΨΑΝΩΝ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΣΤΟΝ ΑΛΜΥΡΟ

Σέ κλίμα συγκίνησης και κατάνυξης, ή ένορία του Αγίου Νικολάου Αλμυρού ύποδέχθηκε (19/5) τεμάχιο του ιερού Λειψάνου του Αγίου Νικολάου του έν Βουνένιος, προερχόμενο από τίν Ίερά Μητρόπολη Θεσσαλιώτιδος και Φαναριοφερσάλων, επί τή έορτή τής Ανακομιδής των Ίερων Λειψάνων του Αγίου Νικολάου, Έπισκόπου Μύρων τής Λυκίας του Θαυματουργού. Στήν ύποδοχή προέστη ό Σεβ. Ποιμενάρχης μας κ. Ίγνάτιος, επικεφαλής του ιερού Κλήρου και του πιστού λαού, ό οποίος χοροστάτησε στόν μέγα Πανηγυρικό Έσπερινό. Στό κήρυγμά του ό Σεβασμιώτατος αναφέρθηκε στή μεταφορά του Λειψάνου του Αγίου Νικολάου από τά Μύρα τής Λυκίας στό Μπάρι τής Ίταλίας, γεγονός πού καθιστά τόν Άγιο σύσδεσμο ανάμεσα σ' Ανατολή και Δύση. Ό κ. Ίγνάτιος τόνισε ότι «ή ύπαρξη των Ίερων Λειψάνων σφραγίζει τή ζωή ήμών των Όρθοδόξων. Η Έκκλησία μας κρατά ζωντανή τήν Παράδοση των πρώτων χρόνων του εκκλησιαστικού βίου, όταν άρχισαν να τιμώνται οι Μάρτυρες, θέλοντας να διδάξει ότι και τά σώματα των Αγίων μετέχουν στή Χάρη του Ίησου Χριστού, ό Όποιος, μέ τίν ενανθρώπησή Του, αγίασε τόν όλον άνθρωπο, σώμα και ψυχή... Γι



αυτό οι Όρθοδοξοι εύλαβούμαστε τά Άγια Λείψανα... Νά, γιατί πρέπει να έχουμε συνείδηση ότι είμαστε σώματα και ψυχές και μετέχουμε και των δύο κόσμων, του σωματικού και του πνευματικού, πρόνομο μόνο του ανθρώπου». Στή συνέχεια, ό κ. Ίγνάτιος, παίρνοντας άφορμή από τό γεγονός ότι και οι δύο Άγιοι Νικόλαοι, μας φέρνουν σ' έπαφή μέ τίν Μικρά Άσία και τίν Ανατολή, αναφέρθηκε στήν επέτειο τής γενοκτονίας των Ποντίων αδελφών μας: «...Ένα από τά μαρτύρια τής σύγχρονης εποχής είναι ό άπληνης διωγμός των Ποντίων από τής πατρογονικές τους έστιές, εκεί όπου δημιούργησαν μεγαλειώδη πολιτισμό. Είναι πολύ σημαντικό να ένθουμούμεθα τούς Ποντίους και τούς Μικρασιάτες αδελφούς μας και μέσα άπ' αυτή τήν ιστορική έμπειρία να λαμβάνουμε σωστά διδάγματα...». Άνήμερα τής έορτής τελέστηκε πανηγυρική Θεία Λειτουργία, ιεουργούντος του Σεβασμιωτάτου, ό οποίος κήρυξε τόν Θείο Λόγο.

αυτό οι Όρθοδοξοι εύλαβούμαστε τά Άγια Λείψανα... Νά, γιατί πρέπει να έχουμε συνείδηση ότι είμαστε σώματα και ψυχές και μετέχουμε και των δύο κόσμων, του σωματικού και του πνευματικού, πρόνομο μόνο του ανθρώπου». Στή συνέχεια, ό κ. Ίγνάτιος, παίρνοντας άφορμή από τό γεγονός ότι και οι δύο Άγιοι Νικόλαοι, μας φέρνουν σ' έπαφή μέ τίν Μικρά Άσία και τίν Ανατολή, αναφέρθηκε στήν επέτειο τής γενοκτονίας των Ποντίων αδελφών μας: «...Ένα από τά μαρτύρια τής σύγχρονης εποχής είναι ό άπληνης διωγμός των Ποντίων από τής πατρογονικές τους έστιές, εκεί όπου δημιούργησαν μεγαλειώδη πολιτισμό. Είναι πολύ σημαντικό να ένθουμούμεθα τούς Ποντίους και τούς Μικρασιάτες αδελφούς μας και μέσα άπ' αυτή τήν ιστορική έμπειρία να λαμβάνουμε σωστά διδάγματα...». Άνήμερα τής έορτής τελέστηκε πανηγυρική Θεία Λειτουργία, ιεουργούντος του Σεβασμιωτάτου, ό οποίος κήρυξε τόν Θείο Λόγο.

## ΥΠΟΔΕΙΓΜΑΤΙΚΗ ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΓΙΑ ΤΟ 3ο ΓΥΜΝΑΣΙΟ ΝΕΑΣ ΙΩΝΙΑΣ ΚΑΙ ΒΑΠΤΙΣΗ ΜΑΗΤΡΙΑΣ

Ύποδειγματική Θεία Λειτουργία, γιά τούς μαθητές και τής μαθήτριάς του 3ου Γυμνασίου Ν. Ίωνίας, τέλεσε (16/5) ό Σεβ. Μητροπολίτης Δημητριάδος κ. Ίγνάτιος, στόν Ίερό Ναό των Αγίων Άποστόλων Πέτρου και Παύλου, παρουσία του Διευθυντή τής Β'θμιας Έκπαίδευσης Μαγνησίας κ. Σωκράτη Σαβελίδη. Η Θεία Λειτουργία τελέστηκε στόν σολέα, μέ μέτωπο



πρός τόν λαό, ένώ, παράλληλα, ό Θεολόγος-Καθηγητής κ. Σωτήριος Τσιτσιρίγκας έπεξηγούσε αναλυτικά τά λειτουργικά δρώμενα. Κατά τή διάρκεια τής Θείας Λειτουργίας, τελέστηκε τό Ίερό Μυστήριο του Βαπτίσματος μιάς μαθήτριάς, άλβανικής καταγωγής, ή όποία έγινε Όρθόδοξη Χριστιανή και πολιτογραφήθηκε μέλος τής Αγίας μας Έκκλησίας. Άπευθυνόμενος στα παιδιά, ό Σεβασμιώτατος τόνισε ότι «σήμερα λειτουργήσαμε μαζί, γιατί ό Έπίσκοπος και ό Ίερεύς δέν μπορούν να λειτουργήσουν μόνοι τους. Χρειάζεται κάποιος να πει τό ΑΜΗΝ... Σήμερα τελέσαμε τρία Μυστήρια. Τήν Βάπτισμα τής Κωνσταντίας, ή όποία επέλεξε μέ πλήρη επίγνωση να ένταχθεί στήν Έκκλησία του Χριστού τό Χρίσμα, μέ τό όποιο ή νεοφώτιστη έγινε φορέας του Αγίου Πνεύματος και τέλος, τή Θεία Ευχαριστία. Αυτή είναι ή άρχαία Παράδοση τής Έκκλησίας μας, ή Βάπτισμα, ό Γάμος και τά άλλα Μυστήρια, να τελούνται μέσα στή Θεία Λειτουργία...». Ό Σεβασμιώτατος ανέλυσε, στή συνέχεια, τή σημασία του Μυστηρίου τής Ευχαριστίας, «πού είναι καρπός τής άγάπης και τής θυσίας του Χριστού, γιά τή σωτηρία των ανθρώπων. Όταν κανείς κοινωνεί τό Άναστημένο Σώμα και Αίμα του Χριστού είναι κι αυτός άναστημένος και παραδείσιος άνθρωπος και μπορεί ν' αντιμετώπισει όλες τής δυσκολίες και τής προκλήσεις τής ζωής. Αυτό είναι τό δώρο τής Έκκλησίας σέ όλους μας...».

Ύποδειγματική Θεία Λειτουργία, γιά τούς μαθητές και τής μαθήτριάς του 3ου Γυμνασίου Ν. Ίωνίας, τέλεσε (16/5) ό Σεβ. Μητροπολίτης Δημητριάδος κ. Ίγνάτιος, στόν Ίερό Ναό των Αγίων Άποστόλων Πέτρου και Παύλου, παρουσία του Διευθυντή τής Β'θμιας Έκπαίδευσης Μαγνησίας κ. Σωκράτη Σαβελίδη. Η Θεία Λειτουργία τελέστηκε στόν σολέα, μέ μέτωπο προς τόν λαό, ένώ, παράλληλα, ό Θεολόγος-Καθηγητής κ. Σωτήριος Τσιτσιρίγκας έπεξηγούσε αναλυτικά τά λειτουργικά δρώμενα. Κατά τή διάρκεια τής Θείας Λειτουργίας, τελέστηκε τό Ίερό Μυστήριο του Βαπτίσματος μιάς μαθήτριάς, άλβανικής καταγωγής, ή όποία έγινε Όρθόδοξη Χριστιανή και πολιτογραφήθηκε μέλος τής Αγίας μας Έκκλησίας. Άπευθυνόμενος στα παιδιά, ό Σεβασμιώτατος τόνισε ότι «σήμερα λειτουργήσαμε μαζί, γιατί ό Έπίσκοπος και ό Ίερεύς δέν μπορούν να λειτουργήσουν μόνοι τους. Χρειάζεται κάποιος να πει τό ΑΜΗΝ... Σήμερα τελέσαμε τρία Μυστήρια. Τήν Βάπτισμα τής Κωνσταντίας, ή όποία επέλεξε μέ πλήρη επίγνωση να ένταχθεί στήν Έκκλησία του Χριστού τό Χρίσμα, μέ τό όποιο ή νεοφώτιστη έγινε φορέας του Αγίου Πνεύματος και τέλος, τή Θεία Ευχαριστία. Αυτή είναι ή άρχαία Παράδοση τής Έκκλησίας μας, ή Βάπτισμα, ό Γάμος και τά άλλα Μυστήρια, να τελούνται μέσα στή Θεία Λειτουργία...». Ό Σεβασμιώτατος ανέλυσε, στή συνέχεια, τή σημασία του Μυστηρίου τής Ευχαριστίας, «πού είναι καρπός τής άγάπης και τής θυσίας του Χριστού, γιά τή σωτηρία των ανθρώπων. Όταν κανείς κοινωνεί τό Άναστημένο Σώμα και Αίμα του Χριστού είναι κι αυτός άναστημένος και παραδείσιος άνθρωπος και μπορεί ν' αντιμετώπισει όλες τής δυσκολίες και τής προκλήσεις τής ζωής. Αυτό είναι τό δώρο τής Έκκλησίας σέ όλους μας...».

## ΝΕΟΣ ΜΟΝΑΧΟΣ ΣΤΗΝ ΙΕΡΑ ΜΟΝΗ ΠΑΝΑΓΙΑΣ ΑΝΩ ΞΕΝΙΑΣ

Σέ κλίμα κατάνυξης τελέστηκε (26/5) ή Ρασοφορία του π. Γαβριήλ (κατά κόσμον Κωνσταντίνου, πτυχιούχου φυσικοθεραπευτού), νέου Μοναχού τής Ίερās Μονής Παναγίας Άνω Ξενίας, καταγομένου από τίν Όρεστιάδα. Τή Ρασοφορία τέλεσε ό Σεβ. Μητροπολίτης Δημητριάδος κ. Ίγνάτιος, ένώ παρέστησαν Κληρικοί, Μοναχοί και προσκυνητές από διάφορα μέρη τής Ελλάδας. Στήν προσφώνησή του ό Σεβασμιώτατος ανέφερε ότι ή Ρασοφορία του νέου Μοναχού συνιστά ιστορική στιγμή γιά τή ζωή τής Μονής, καθότι έτσι συνεχίζεται ή μακραίωνη μοναστική παράδοση τής Σημείωσε, επίσης, ότι «ό Θεός καλεί, αλλά σ' αυτή τήν κλήση άξιοποιεί άνθρωπους, πού τούς καθιστά παιδαγωγούς εις Χριστόν». Ευχαρίστησε θερμά τόν Ήγούμενο τής Μονής π. Νεκτάριο, ό όποιος επαξίως συνεχίζει τό πολύμοχθο και καρποφόρο έργο του προκατόχου του,



νυν Μητροπολίτου Κερκύρας κ. Νεκταρίου και, μέ τή Χάρη τής Παναγίας, γίνεται πόλος έλξης γιά νέους ανθρώπους, πού μεγαλώνουν τήν Άδελφότητα. Ό κ. Ίγνάτιος ευχήθηκε στόν νέο Μοναχό να έχει δύναμη, να κρατήσει τής άρετές τής ύπακοής και τής ταπεινώσεως, γιά να έχει τόν Χριστό μαζί του και να γίνεται εύχρηστο σκευός τής Άδελφότητας. Παρατήρησε δε ότι «ή άπόφαση τής άφιερώσεώς του στόν Θεό μπορεί να συνιστά έκπληξη γιά τό κοσμικό φρόνημα τής εποχής, αλλά είναι άπόδειξη μεγίστης έλευθερίας να μπορεί κανείς έλεύθερα να ταυτίζει τό θέλημα του με τό θέλημα του Θεού».

## ΣΠΟΥΔΑΙΑ ΕΚΔΗΛΩΣΗ ΜΝΗΜΗΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΛΩΣΗ ΤΗΣ ΠΟΛΗΣ

Μιά λαμπρή όσο και συγκινητική εκδήλωση μνήμης, με αφορμή την επέτειο για την Άλωση της Κωνσταντινουπόλεως, πραγματοποιήθηκε (29/5), διά του φορέα Πολιτισμού της Τοπικής μας Έκκλησίας «Μαγνήτων Κιβωτός», στο άσφυκτικό γεμάτο Πν. Κέντρο της Ήρας Μητροπόλεως Δημητριάδος. Στην εκδήλωση ο γνωστός καλλιτέχνης και Πρωτοψάλτης Βασίλης Άγροκώστας, Καθηγητής του Μουσικού Σχολείου Βόλου, έρμηνευσε, με έντονα βιωματικό και έκφραστικό τρόπο, θρήνους και τραγούδια για την Άλωση της Πόλης, με τη συμμετοχή της Παραδοσιακής Χορωδίας του Συνδέσμου Ήρω-ψαλτών «Όσιος Ίωάννης ο Κουκουζέλης», υπό τη διεύθυνση του Πρωτοψάλτου Δημητρίου Χατζηγεωργίου, αποκομίζοντας τό δίκαιο και πηγαίο χειροκρότημα του κοινού. Ξεχωριστή θέση στην εκδήλωση είχε η παρουσία του Δημοσιογράφου Νίκου Βα-ραλή, Διευθυντή του Ρ/Σ «Όρθόδοξη Μαρτυρία», ο οποίος επιμελήθηκε και απέδωσε εκπληκτικά τὰ σχετικά κείμενα, πού συνόδευαν τό μουσικό μέλος, προκαλώντας ρίγη συγκινήσεως στό συνεπαρμένο κοινό. Τήν εκδήλωση έκλεισε ο Σεβ. Μητροπολίτης μας κ. Ίγνάτιος, ο οποίος ευχαρίστησε όλους όσους συμμετείχαν και συνήρρησαν γιά τήν πραγματοποίηση τής εκδήλωσής. Έπεσήμανε, μάλιστα, ότι «άποψε βιώσαμε ένα συγκλονιστικό μάθημα ιστορίας, πού θά έπρεπε νά διδάσκονται τὰ παιδιά μας σέ όλα τὰ σχολεία του τόπου μας... Νιώθουμε θλίψη, πρός στιγμήν, αλλά ταυτόχρονα μία ζω-ντανή έλπιδα. Αυτός ο πολιτισμός υπήρξε χίλια χρόνια και ήταν Άληθινός, Έλληνι-κός, Οικουμενικός και Όρθόδοξος. Έρθε, όμως η Πτώση, τής οποίας προηγήθηκαν η διαφθορά, ο δικασμός. Η Πόλη δεν παραδόθηκε ποτέ και αυτό ήταν τό αποκορύφωμα του πολιτισμού μας, γιατί όλοι ήταν αποφασισμένοι νά θυσιάστουν. Και τήν ίδια ώρα είχε γραφτεί η ιστορία, πού τήν αναγνωρίζει ο αποκαλούμενος πολιτισμένος κόσμος, η Δύση, πού θέλει νά πρωταγωνιστεί, ότι τό Βυζάντιο άναχαίτισε ουσιαστικά τόν κίνδυ-νο, πού μέχρι και σήμερα υπάρχει, τό Ίσλαμ νά κυριαρχήσει στην Εύρώπη. Τό Βυζά-ντιο ήταν τό ανάχωμα πού έσωσε τήν Εύρώπη, έχοντας, τήν ίδια ώρα, εκχριστιάνισε τὰ σλαβικά φύλα. Τέλος, μπορεί μόν νά έπесе η Πόλις και νά χάθη-κε τό Βυζάντιο, αλλά μεταλαμπαδεύτηκε ο πολιτισμός. Κι αν μπορούν κάποιοι εκεί στή Δύση σήμερα νά παινεύονται γιά τήν Άναγέννησή τους, ανα-γνωρίζουν, στην ουσία, τόν πολιτισμό μας, πού μεταφέρθηκε εκεί... Πρέπει νά κρατήσουμε ζωτανή τήν Πόλη των όνείρων μας, πού είναι Πολιτισμός, Όρθοδοξία, Άλήθεια, Ένόπια, Οικουμενικόπια...».



## ΝΕΑ ΜΟΝΑΧΗ ΣΤΗΝ ΙΕΡΑ ΜΟΝΗ ΠΑΝΑΓΙΑΣ ΚΑΤΩ ΞΕΝΙΑΣ

Τόν Μέγα Πανηγυρικό Έσπερινό τής Πεντηκοστής τέλεσε ο Σεβ. Μη-τροπολίτης Δημητριάδος κ. Ίγνάτιος στην Ίερά Μονή Παναγίας κάτω Ξενίας, στή διάρκεια τής οποίας, σέ κλίμα συγκίνησης και κατάνυξης, τέλεσε τή Ρασοφορία τής νέας Μοναχής Εύθυμίας, παρουσία πλήθους εύλαβων προσκυνητών. Στην όμιλία του ο κ. Ίγνάτιος έπεσήμανε ότι «υπάρχουν προϋποθέσεις γιά νά καρποφορήσει τό



ζωή των πιστών και μάλιστα εκεί-νων πού άποφα-σίζουν νά άφιε-ρωθούν έξ όλο-κλήρου σ' Έκείνον. Η πρώ-τη είναι η ένόπια, πού βιώνεται μέσα στην Έκκλησία. Και όταν μετέχου-με τής εκκλησια-στικής ένόπιας, τότε βρισκόμαστε σέ κοινωνία μέ τό Άγιο Πνεύμα. Όποιος πιστέψει

ότι μπορεί νά κοινωνήσει τό Άγιο Πνεύμα αυτόνομα, έχει φύγει από τήν Έκκλησία. Γι' αυτό η Έκκλησία είναι ταμειούχος του Άγίου Πνεύματος, γιατί όλοι μαζί συγκροτούμε τό Σώμα του Χριστού. Κι αν αυτό συμβαίνει στην ένορία, πολλών μάλλον συμβαίνει στό Κοινόβιο, όπου οι Μοναχοί καλούνται νά ζήσουν σέ άκραίες καταστάσεις άφιε-ρώσεως, άσκήσεως και άγιότητας, άγωνιζόμενοι νά βιώσουν τήν ένό-πια. Η δεύτερη προϋπόθεση είναι έλευθερία, γιατί είναι κατ' έξοχήν κίνηση έλευθερίας νά προσφέρει κανείς τόν έαυτό του στόν Θεό και τότε τό θέλημά του ταυτίζεται μέ τό θέλημα του Θεού, έκφραστής του οποίου, στό Κοινόβιο, είναι ο Γέροντας ή η Γερόντισσα...». Σέ άλλο σημείο τής όμιλίας του ο κ. Ίγνάτιος μίλησε γιά τήν προσευχή των Μοναχών, «πού άφορά όλο τόν κόσμο, καθότι οι Μοναχοί είναι μία ζωτανή λαμπάδα, πού φωτίζει, μέ τήν προσευχή, αλλά ταυτόχρονα λιώνει και θυσιάζεται γιά τήν άγάπη των άλλων. Αυτός είναι ο αυθεντι-κός Μοναχός!». Τέλος, ο Σεβασμιώτατος αναφέρθηκε στην πνευματική προκοπή και προσφορά τής Μονής, πού συνεχίζει μία μακράωνη πα-ράδοση, έγγυητής τής οποίας είναι τό πρόσωπο τής Γερόντισσας Νυ-φοδώρας.

## ΕΥΛΟΓΙΑ ΙΑΤΡΙΚΩΝ ΣΤΟΛΩΝ ΕΠΙ ΤΗ ΜΝΗΜΗ ΤΟΥ ΑΓ. ΛΟΥΚΑ ΤΟΥ ΙΑΤΡΟΥ, ΕΓΚΑΙΝΙΑ ΚΕΝΤΡΟΥ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΑΝΘΡΩΠΙΣΤΙΚΗΣ ΒΟΗΘΕΙΑΣ ΤΟΥ «ΕΣΤΑΥΡΩΜΕΝΟΥ»

Τό Σάββατο (10/06), στό πλαίσιο των έορταστικών εκδηλώσεων επ εύκαιρία τής μνήμης του Άγίου Λουκά, του Ίατρού, πραγματοποιήθη-κε στό Πν. Κέντρο τής Ήρας Μητροπόλεως Δημητριάδος μία ένδια-φέρουσα έπιστημονική - ιατρική ήμερίδα, υπό τήν αιγίδα του Σεβ. Μη-τροπολίτου κ. Ίγνατίου, μέ πρωτοβουλία των ιατρών τής κλινικής «Α-ΝΑΣΣΑ» και τή συμμετοχή του Ίατρικού Συλλόγου Βόλου. Στο Πα-ρεκκλήσιο τής Πανα-γίας Γλυκοφιλούσης, ο Σεβασμιώτατος τέ-λεσε άγιασμό κι εύλό-γησε τής λευκές ιατρι-κές μπλουζες ιατρών και νοσηλευτών, πού ήσαν τοποθετημένες ένώπιον των ιερών λειψάνων του Άγίου. Ήταν όντως μία συ-γκινητική τελετή, η οποία πραγματοποιή-θηκε γιά πρώτη φορά



στόν Έλλαδικό χώρο και θά γίνει θεσμός στην Μητρόπόλη μας. Ο Σεβασμιώτατος, στή σύντομη όμιλία του, παρουσίασε τή μαρτυρική ζωή του φημισμένου ιατρού και Άρχιεπισκόπου Λουκά, καλώντας τούς ιατρούς και τούς νοσηλευτές νά τόν μιμηθούν. Τό άπόγευμα ο Σεβ. Μητροπολίτης μας κ. Ίγνάτιος τέλεσε τόν άγια-σμό των εγκαινίων του ΚΕΝΤΡΟΥ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΑΝΘΡΩΠΙΣΤΙΚΗΣ ΒΟΗΘΕΙΑΣ τής Ί. Μ. Δημητριάδος (Θουκυδίδου 10, στό Βόλο) - πού θά λειτουργεί ως παράρτημα του Συλλόγου «Ο ΕΣΤΑΥΡΩΜΕΝΟΣ» - και στή συνέχεια, χοροστάτισε στόν πανηγυρικό Έσπερινό, ένώπιον του προσκυνηταρίου του Άγίου Λουκά, πού έχει τοποθετηθεί στην ανακαινισθείσα αλή του κτηρίου. Ο κ. Ίγνάτιος έξηρε τό έργο του «ΕΣΤΑΥΡΩΜΕΝΟΥ», έπαίνεσε τήν έθελοντική προσφορά των στε-λεχών του, πού λειτουργούν ως πρότυπο και υπόδειγμα γιά τό έν γέ-νει κοινωνικό έργο τής Τοπικής μας Έκκλησίας. Τήν εκδήλωση τίμη-σαν μέ τήν παρουσία τους εκπρόσωπος τής Άντιπεριφερειάρχου κ. Κολυνδρίνη, ο Λιμενάρχης Βόλου, Πλοίαρχος Λ.Σ. Έμμανουήλ Κα-νάλης, ο Έποδιευθυντής τής Άστυνομικής Δ/σης Μαγνησίας κ. Β. Καραϊσκος, εκπρόσωπος του Διοικητή τής 4ης Περιφερειακής Διοίκη-σης του Λιμενικού Σώματος, εκπρόσωποι κοινωνικών φορέων τής πε-ριοχής, των φυλακών, των ίδρυμάτων, μέλη και συνεργάτες του «Ε» και πολλοί συμπολίτες μας.

## ΛΗΞΗ ΣΕΜΙΝΑΡΙΟΥ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΚΗΣ ΓΛΩΣΣΑΣ

Όλοκληρώθηκαν (22/5) τὰ μαθήματα τοῦ Σεμιναρίου ἐκμάθησης Λειτουργικῆς Γλώσσας, τὸ ὁποῖο πραγματοποιεῖται, τὰ τελευταῖα πέντε χρόνια, στὸν Ἱερό Ναὸ Ἁγίων Θεοδώρων Βόλου, μέ διδάσκουσα τὴν Μοναχὴ Λαυρεντία, Φιλόλογο, Ἀδελφὴ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἁγίου Λαυρεντίου Πηλίου. Σκοπὸς τοῦ Σεμιναρίου, πού ὡς θέμα φέτος εἶχε τὴν προσέγγιση τῶν ἀναγνωσμάτων τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης, εἶναι ἡ ἐξοικείωση τῶν πιστῶν στὴ γλώσσα τῶν Λειτουργικῶν καὶ Ἀγιογραφικῶν κειμένων, γιὰ τὴν ἀρτιότερη συμμετοχὴ τους στὴ Λειτουργικὴ ζωὴ τῆς Ἐκκλησίας μας. Κατὰ τὴν τελετὴ λήξης τοῦ Σεμιναρίου, γιὰ τὸ φετινὸ ἱεραποστολικὸ ἔτος, στὸ ὁποῖο συμμετεῖχαν ἑκατὸ (100) περίπου σπουδαστές, τὸ παρὼν ἔδωσε ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Δημητριάδος κ. Ἰγνατίος, ὁ ὁποῖος ἐξέφρασε τὸν ἐνθουσιασμό του γιὰ τὴ λειτουργία τοῦ Σεμιναρίου καὶ εὐχαρίστησε τὴν ἀδελφὴ Λαυρεντία γιὰ τὴν πολύμοχθη διακονία της, ἐπισημαίνοντας τὰ κενὰ πού παρατηροῦνται στὴν κατανόηση τῶν κειμένων τῆς Παλαιᾶς, κυρίως, Διαθήκης. Ὁ Σεβασμιώτατος ἐπαίνεσε τοὺς συμμετέχοντες καὶ τοὺς κάλεσε ν' ἀγαπήσουν τὴ Γραφή, νὰ τὴν μελετήσουν, μέ προσευχὴ, ἀνατρέχοντας στὴν ἀπαραίτητη Πατερικὴ ἐρμηνεία. Τόνισε τὴ σπουδαιότητά της, τὴ χαρακτήρισε «πεμπουσία τῆς πίστεώς μας, μέσα ἀπὸ τὴν ὁποία μᾶς μίλησε καὶ μᾶς ὁμιλεῖ ὁ Θεός». Ὁ κ. Ἰγνατίος σημείωσε, μέ χαρὰ, τὴν παρουσία μικρῶν παιδιῶν στὸ Σεμινάριο, πού χαρακτήρισε «μικρὸ θαῦμα» καὶ τόνισε ὅτι «ἔστω κι ἓνα παιδί ν' ἀγαπήσει τὴν Ἑλληνικὴ γλώσσα, θὰ ὀφείλεται στὸ Σεμινάριο αὐτό. Τὰ παιδιά ἀποκοτῶν ἓναν μεγάλο πλοῦτο, καθὼς θ' ἀποτελοῦν μοναδικὸ φαινόμενο, σέ λίγο, νὰ μποροῦν νὰ διαβάζουν κείμενα στὸ πρωτότυπο». Ἀναφέρθηκε στὸν συστηματικὸ ἐκφυλισμὸ καὶ στὴ συνειδητὴ ἀπαξίωση τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσας στὴ σύγχρονη ἑλληνικὴ πραγματικότητα, τὴν ὥρα πού, ὅπως εἶπε, «στὸ ἐξωτερικὸ τὴν ἀναγνωρίζουν καὶ τὴν μελετοῦν μέ ζῆλο». Παράλληλα, μίλησε καὶ γιὰ τὴν ἔνδεια αὐθεντικῆς ἱστορικῆς γνώσης, πού παρατηρεῖται μεταξὺ τῶν νέων τῆς ἐποχῆς καὶ προανήγγειλε τὴν ἀνάληψη πρωτοβουλιῶν ἐκ μέρους τῆς Ἐκκλησίας καὶ στὸν τομέα αὐτό.



## ΒΑΡΥΣΗΜΑΝΤΗ ΔΙΑΛΕΞΗ ΤΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΜΕΣΟΓΑΙΑΣ ΣΤΟ ΒΟΛΟ

Στὴν κατάμεστη μεγάλη αἴθουσα τοῦ Συνεδριακοῦ Κέντρου Θεσσαλίας πραγματοποιήθηκε (1/6) ἀνοικτὴ ἐκδήλωση, μέ ὁμιλιὰ τὸν Σεβ. Μητροπολίτη Μεσογαίας καὶ Λαυρεωτικῆς κ. Νικόλαο, ὁ ὁποῖος ἀνέπτυξε τὸ θέμα «Μπροστὰ στὸ τέλος τῆς ζωῆς καὶ στὸ δίλημμα τῆς εὐθανασίας». Τὴν ἐκδήλωση ἄνοιξε ὁ Πρωτοσύγκελλος τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἀρχιμ. Δαμασκηνὸς Κιαμέτης, ὁ ὁποῖος ἀναφέρθηκε στὴ ζωὴ καὶ στὸ ποιμαντικὸ καὶ ἐπιστημονικὸ ἔργο τοῦ διαπρεποῦς Ἱεράρχου, ὁ ὁποῖος εἶναι εὐρέως γνωστὸς στὴν Πανεπιστημιακὴ κοινότητα τῆς Ἑλλάδος καὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ γιὰ τίς περίφημες σπουδές του σέ μεγάλα Πανεπιστήμια τῶν Η.Π.Α. καὶ γιὰ τὴ μοναδικὴ ἐμπειρία του σέ ζητήματα βιοηθικῆς. Στὴν ὁμιλία του ὁ κ. Νικόλαος ἀναφέρθηκε



στὴν κοσμικὴ ἀντίληψη περὶ εὐθανασίας, ἡ ὁποία τείνει νὰ κυριαρχήσει τὰ τελευταῖα χρόνια, «γιατὶ ἔχουν δημιουργηθεῖ οἱ ὄροι γιὰ νὰ παραταθεῖ τὸ λεγόμενο θνήσκειν, δηλαδὴ ἡ διαδικασία τοῦ θανάτου. Αὐτὸ ὀφείλεται στὴν ἀνάπτυξη τῆς τεχνολογίας, στὴν ἐξέλιξη τῆς ἱατρικῆς ἐπιστήμης, στὴ χρήση νέων ἱατρικῶν μέσων, πού παρατείνει τὸν θάνατο, ἐπιφέροντας, ὅμως, ταλαιπωρία στὸν ἀσθενή. Ἔτσι προκύπτει τὸ ἐρώτημα, μήπως πρέπει νὰ διευκολυνθεῖ ὁ ἀσθενής, γιὰ νὰ ὀδηγηθεῖ στὸν θάνατο;... Αὐτὴ ἡ ἀποψη ἐμφανίζεται ὡς φιλεὺσπλαχνη θεώρηση γιὰ νὰ ὀδηγηθεῖ κάποιος στὸν θάνατο. Ὡστόσο, δὲν μποροῦμε νὰ τὸ δεχθοῦμε αὐτό». Στὴ συνέχεια, ὁ Μητροπολίτης Μεσογαίας ἀνέλυσε τοὺς λόγους γιὰ τοὺς ὁποῖους ἡ Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία ἀρνεῖται τὴν εὐθανασία, ἐπισημαίνοντας ὅτι «δὲν μποροῦμε νὰ ἐνεργήσουμε τὸν θάνατο, δηλαδὴ νὰ ποῦμε σέ κάποιον «σέ τελειῶνω, γιὰ ν' ἀνακουφιστεῖς». Καὶ γιὰ τὴν ὑπερβαίνει καὶ γιὰ τὴν ἀπαιτεῖ σκλη-

ρότητα ἀπὸ μέρους μας, πού μᾶς ἀκολουθεῖ σ' ὅλη μας τὴ ζωὴ. Δὲ μποροῦμε, ἐπίσης, νὰ ὑποβοηθήσουμε στὸν θάνατο ἀλλὰ νὰ ὑποβοηθήσουμε στὴ ζωὴ». Ὡς ἀντίδοτο στὴν εὐθανασία ὁ κ. Νικόλαος πρότεινε τὴν ἀνακουφιστικὴ φροντίδα. Κατ' αὐτὴν, «ὁ ἀσθενής, δὲν θεραπεύεται μέν, ἀλλὰ ἀνακουφίζεται ἀπὸ ὑφιστάμενα συμπτώματα, ὅπως τοῦ πόνου, τῆς ψυχικῆς κατάρρευσης, τῆς ἐπίλυσης τῶν κοινωνικῶν προβλημάτων του καὶ τῶν σχέσεων μέ τὴν οἰκογένειά του. Ἔτσι θὰ νιώσει ὅτι, ἐνῶ δὲν προσφέρει τίποτα, εἶναι πολὺτιμος, ἐνῶ γκρινιάζει, εἶναι ἐπιθυμητός, ἐνῶ μᾶς στενοχωρεῖ ἡ ἐνασχόληση μέ τὸ πρόβλημα τῆς υγείας του, εἶναι ἀγαπητός...». Αὐτὴ ἀκριβῶς ἡ λογικὴ διέπει τὴ λειτουργία τοῦ μοναδικοῦ στὴν Ἑλλάδα Κέντρου Ἀνακουφιστικῆς Φροντίδας Γαλιλαία» τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Μεσογαίας καὶ Λαυρεωτικῆς, στὴν ὁποία ἀναφέρθηκε ἀναλυτικὰ ὁ Σεβασμιώτατος. Στὸ τέλος τῆς ἐκδήλωσης ὁ Σεβ. Ποιμενάρχης μας κ. Ἰγνατίος χαρακτήρισε τὸν Μητροπολίτη Μεσογαίας «ἓνα διαμάντι καὶ ὡς ἄνθρωπο καὶ ὡς Ἱεράρχη, πού μᾶς ἐμπνέει, πού βλέπει μπροστὰ καὶ εὐλογεῖται ἀπὸ τὸν Θεὸ μέ πολλὰ καὶ μεγάλα τάλαντα».

## ΓΙΟΡΤΗ ΛΗΞΗΣ ΚΑΤΗΧΗΤΙΚΩΝ ΤΗΣ ΑΝΑΛΗΨΕΩΣ

Στὸν ἀπόηχο τῆς μεγάλης Δεσποτικῆς ἐορτῆς τῆς Ἀναλήψεως, πραγματοποιήθηκε (28/5) ἡ γιορτὴ λήξης τῶν κατηχητικῶν σχολείων τῆς ἐνορίας τῆς Ἀναλήψεως τοῦ Κυρίου Βόλου. Ἡ ἡμέρα ἦταν ἀφιερωμένη στοὺς νέους καὶ τίς νέες τῆς ἐνορίας, ἀφοῦ ξεκίνησε μέ ἐκκλησιασμὸ ὄλων τῶν βαθμίδων τῶν κατηχητικῶν ὁμάδων καὶ παράθεση πρωινοῦ γιὰ αὐτοὺς καὶ τοὺς γονεῖς τους στὴν αἴθουσα «Ἀρχονταρῆκι» τοῦ Πνευματικοῦ κέντρου. Τὸ ἀπόγευμα, μέ μεγάλη ἐπιτυχία, πραγματοποιήθηκε ἡ γιορτὴ λήξης τῶν κατηχητικῶν σχολείων στὸ προαύλιο τοῦ Ναοῦ. Τὸ πρόγραμμα περιελάμβανε τμήματα δημιουργικῆς ἀπασχόλησης γιὰ τὰ παιδιά τῶν μικρότερων κατηχητικῶν βαθμίδων, ἀπολογισμὸ τοῦ κατηχητικοῦ ἔργου γιὰ τὴ φετινὴ χρονιά ἀπὸ τὸν προϊστάμενο τοῦ Ναοῦ π. Δαμασκηνὸ Κιαμέτη ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τοὺς κατηχητὲς τῆς ἐνορίας. Στὴ συνέχεια, τὰ χορευτικὰ τμήματα τῶν κατηχητικῶν σχολείων παρουσίασαν ἓνα πλούσιο χορευτικὸ πρόγραμμα, ἐνῶ τὰ παιδιά ἔλαβαν ἀναμνηστικὰ δῶρα. Ἡ γιορτὴ ἔληξε μέ πλούσιο παραδοσιακὸ γλέντι γιὰ ὅλους.



### ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗ

ΔΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ  
ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΟΣ

Ἔτος 36ο • Ἀρ. Φύλλου 433-434 • Μάιος-Ιούνιος 2017

Ἐκδότης: Μητροπολίτης Δημητριάδος Ἰγνατίος  
Διευθυντής: Ἀρχιμανδρίτης Ἐπιφάνιος Οικονόμου  
Φιλολογικὴ ἐπιμέλεια: Χρῖστος Δ. Ξενάκης  
Υπεύθυνος κυκλοφορίας: Ἀρχιμανδρίτης Μάξιμος Παπαϊωάννου

Μηχανογράφηση: Βασιλικὴ Ἀντωνάκη  
Ἐκτύπωση & Βιβλιοδεσία: ΠΑΛΛΜΟΣ

Ἰδιοκτησία: Ἱερά Μητρόπολις Δημητριάδος  
Διεύθυνση: Τ.Θ. 1308 • 38001 Βόλος  
Τηλέφωνα: 24210 93500 • Fax: 24210 67903  
Internet: [www.imd.gr](http://www.imd.gr)  
E-mail: [press@imd.gr](mailto:press@imd.gr)

## ΛΑΜΠΡΟΣ Ο ΕΟΡΤΑΣΜΟΣ ΤΗΣ ΑΝΑΛΗΨΕΩΣ ΣΤΟΝ ΒΟΛΟ

Με τη δέουσα λαμπρότητα εορτάστηκε στην Ἱερά Μητρόπολη Δημητριάδος ἡ μεγάλη Δεσποτική εορτή τῆς Ἀναλήψεως (25/5), μέ ἐπίκεντρο τόν ὁμώνυμο μεγαλοπρεπή Ναό τοῦ Βόλου. Τήν παραμονή τῆς εορτῆς τελέστηκε ὁ Μέγας Πανηγυρικός Ἑσπερινός, χοροστατούντος τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Λευκάδος & Ἰθάκης κ. Θεοφίλου, συγχοροστατούντων τῶν Σεβ. Μητροπολιτῶν Μεσσηνίας κ. Χρυσοστόμου καί Δημητριάδος κ. Ἰγνατίου, ἐνώ συμμετείχε πλειάδα Κληρικῶν, ἐκπροσώπων τῶν Πολιτικῶν, Στρατιωτικῶν, Ἀστυνομικῶν, Λιμενικῶν καί Πυροσβεστικῶν Ἀρχῶν καί πλήθους ἐυλαβῶν προσκυνητῶν. Τόν Θεῖο Λόγο κήρυξε ὁ χοροστατῶν κ. Θεόφιλος, πού χαρακτήρισε τήν εορτή τῆς Ἀναλήψεως «στολίδι τῶν εορτῶν, γιατί σ' αὐτήν βρίσκει τήν ὁλοκλήρωσή της ἡ σωτηρία τῶν ἀνθρώπων... Σήμερα ἀνοίγονται πύλες βασιλικές καί ὁ ἐξόριστος ἄνθρωπος, στό πρόσωπο τοῦ Θεανθρώπου, καταλαμβάνει θέση ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρός...». Ὁ κ. Θεόφιλος ἐπεσήμανε, ἐπίσης, ὅτι «ἡ Ἀνάληψη τοῦ Χριστοῦ μᾶς ὑπενθυμίζει, ἀκόμη, ὅτι ὅπως ὁ Χριστός ἀνέβηκε στούς οὐρανοῦς ἔτσι θά ἔλθει καί πάλι, κρίναι ζῶντας καί νεκρούς... Ἡ Δευτέρα Παρουσία, ἡ γλυκεῖα προσδοκία τῆς Ἐκκλησίας, ἔχει τήν καλύτερη ἀπόδειξη στήν Ἀνάληψη τοῦ Κυρίου μας... Τόσο ἡ Δευτέρα Παρουσία, ὅσο καί ἡ δική μας ἀνάληψη, πρέπει νά μᾶς συνεχέουν καί νά μᾶς ἀπασχολοῦν, διότι ὁ Κύριος ἐγγύς. Αὐτή νά εἶναι καί ἡ δική μας προσωπική κραυγή...». Ἀνήμερα τῆς εορτῆς τελέστηκε πανηγυρική Θεία Λειτουργία, ἱεουργοῦντος τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Μεσσηνίας κ. Χρυσοστόμου, τόν ὁποῖο πλαισίωσαν οἱ Σεβ. Μητροπολίτες Λευκάδος καί Ἰθάκης κ. Θεόφιλος καί Δημητριάδος κ. Ἰγνατίου, πληθῆς Ἱερέων καί Διακόνων, παρουσία μεγάλου πλήθους φιλεορθῶν Χριστιανῶν. Τόν Θεῖο Λόγο κήρυξε ὁ Σεβ. κ. Χρυσόστομος, ὁ ὁποῖος τόνισε ὅτι «ὁ λειτουργικός εἰκονισμός τῆς εορτῆς μᾶς δείχνει ποιά εἶναι ἡ προοπτική μας, νά γίνουμε κληρονόμοι τῆς Βασιλείας τοῦ Θεοῦ, ἀφοῦ ὁ Χριστός, ἀναλαμβάνόμενος, θέτει τή φύση τοῦ ἀνθρώπου ἐκεῖ ὅπου ἐξ ἀρχῆς ἦταν προορισμένη... Ὁ Χριστός δέν ἦρθε στόν κόσμο γιά νά κρίνει τόν ἄνθρωπο, ἀλλά γιά νά τόν σώσει καί νά τοῦ δώσει τή δυνατότητα, μέσα ἀπό τόν πνευματικό ἀγῶνα, νά γίνει πολίτης τῆς Βασιλείας τοῦ Θεοῦ... Ἡ πορεία Του εἶναι σταυρική καί διακρίνεται ἀπό τήν ἀγάπη, τήν ἐλευθερία καί τήν ἀνιδιοτέλεια... Ἀπέναντι στό μυστήριο τῆς θυσίας τοῦ Χριστοῦ, ὁ ἄνθρωπος ὀφείλει ν' ἀποδεχθεῖ ἐμπράκτως ὅ,τι ὁ Θεός ἐπραξε γι' αὐτόν, νά πρεῖ τίς ἐντολές Του, ν' ἀγωνίζεται γιά νά ἀποβάλει τό ἴδιον θέλημα, ν' ἀποκτίσει πνεῦμα Θεοῦ, νά ἐλευθερωθεῖ ἀπό τά βάρη τῶν παθῶν, πού καταστρέφουν τήν κοινωνία του μέ τόν ἄλλον ἄνθρωπο... Αὐτός ὁ τρόπος τῆς ζωῆς ἐκφράζει τό γεγονός τῆς πίστεως, πού δέν εἶναι μιά ἀόριστη ὑπερβατική διαδικασία ἀλλά ὁ τρόπος πρόσληψης τῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ πρὸς ἐμᾶς...». Ὁ κ. Χρυσόστομος, ὁλοκληρώνοντας, ἐπεσήμανε ὅτι «ἡ Ἀνάληψη σηματοδοτεῖ τήν ἀποστολή τοῦ Παρακλήτου στόν κόσμο, τό Πνεῦμα, πού συνεχίζει τό ἔργο τοῦ Χριστοῦ καί ἐνσαρκώνεται μέσα στήν Ἐκκλησία...». Στό τέλος τῆς Θείας Λειτουργίας ὁ Σεβ. Ποιμενάρχης μας κ. Ἰγνατίου εὐχαρίστησε προσωπικῶς τούς φιλοξενουμένους Ἀρχιερεῖς γιά τήν εὐλογητή παρουσία τους στήν πανηγυρική μας καί θύμισε τούς πνευματικούς δεσμούς πού τόν συνδέουν μαζί τους ἀπό τό παρελθόν. Εὐχήθηκε δέ σέ ὅλους πλοῦσια τή Χάρη τοῦ Ἀναληφθέντος Χριστοῦ.



## ΜΕΓΑΛΟΠΡΕΠΗΣ Ο ΕΟΡΤΑΣΜΟΣ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΚΑΙ ΕΛΕΝΗΣ ΣΤΟΝ ΒΟΛΟ

Με τη δέουσα λαμπρότητα, ἡ Τοπική μας Ἐκκλησία τίμησε τή μνήμη τῶν Ἁγίων Βασιλέων καί Ἰσαποστόλων Κωνσταντίνου καί Ἑλένης, μέ ἐπίκεντρο τόν ὁμώνυμο περικαλλή Ἱερό Ναό στήν παραλία τοῦ Βόλου. Στόν Μέγα Πανηγυρικό Ἑσπερινό χοροστάτησε ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Σάμου καί Ἰκαρίας κ. Εὐσέβιος, συγχοροστατούντος τοῦ Σεβ. Ποιμενάρχου μας κ. Ἰγνατίου, παρουσία τοῦ Περιφερειάρχου Θεσσαλίας κ. Κώστα Ἀγοραστοῦ, ἐκπροσώπων τῶν Πολιτικῶν, Στρατιωτικῶν, Ἀστυνομικῶν, Λιμενικῶν καί Πυροσβεστικῶν Ἀρχῶν καί πλήθους ἐυσέβων προσκυνητῶν. Στό τέλος τοῦ Ἑσπερινοῦ ὁ κ. Εὐσέβιος προχείρισε σέ Πνευματικό τόν ἱερατικό Προϊστάμενο τοῦ Ναοῦ Ἀρχιμ. Καλλίνικο Γεωργακόπουλο. Ἀκολούθησε λιτανεία τῆς Ἱερᾶς Εἰκόνος τῶν Ἁγίων στήν παραλία, μέ κατάληξη τό μνημεῖο τῶν Ἡρώων, ὅπου τελέστηκε ἡ ἀρτοκλασία καί ὁ Σεβ. Μητροπολίτης μας κ. Ἰγνατίου προσφώνησε τόν φιλοξενούμενο Ἱεράρχη, ἀναφερόμενος στούς ἀκατάλυτους πνευματικούς δεσμούς πού συνδέουν τόν Μητροπολίτη τῆς ἀκριτικῆς Σάμου μέ τήν Τοπική μας Ἐκκλησία. Ἀπό τήν μεριά του, ὁ κ. Εὐσέβιος ἐξέφρασε τή συγκίνησή του γιά τήν παρουσία του στόν Βόλο καί μνημόνευσε τή διακονία του στόν τότε Μητροπολίτη Δημητριάδος, τό 1974, καί μετέπειτα Ἀρχιεπίσκοπο Χριστόδουλο, ὅσο καί τόν πρῶτο του διορισμό, ὡς Διακόνου στόν Ναό τοῦ Ἁγίου Κωνσταντίνου. Ὁ Σεβασμιότατος στό κήρυγμά του τόνισε ὅτι «ἡ σημερινή εορτή εἶναι ἀφορμή μεγάλης χαρᾶς καί ἐθνικῆς ὑπερηφάνειας γιά ὅλους τούς Ὁρθόδοξους Ἕλληνες. Σήμερα εορτάζει ὅλη ἡ Ὁρθόδοξη Ἑλλάδα μας, ὅλοι οἱ Ὁρθόδοξοι Ἕλληνες ἀπανταχοῦ τῆς γῆς, ὁλόκληρη ἡ Ρωμοσύνη. Ὅταν ὁ Μέγας Κωνσταντίνος μετέφερε τό κέντρο τῆς Αὐτοκρατορίας ἀπό τήν παλαιά Ρώμη στή Νέα Ρώμη, τήν Κωνσταντινούπολη, ἔκτοτε ὁ Ἕλληνας Ὁρθόδοξος Χριστιανός καλεῖται Ρωμῆός καί ὁ Ὁρθόδοξος Ἕλληνισμός Ρωμοσύνη. Ἐορτάζουμε ὅλοι μας σήμερα, γιατί ἀπό τόν Μέγα Κωνσταντίνου ἔλκουμε τήν καταγωγή μας ὡς Ἕλληνες Ὁρθόδοξοι Χριστιανοί...». Ὁ κ. Εὐσέβιος σημείωσε ὅτι ὁ εορταζόμενος Ἅγιος «κατέστησε τόν Χριστιανισμό παράγοντα ἐνάσπας τῶ ἔθνους... μέ τό Διάταγμα τῶν Μεδιολάνων κήρυξε τήν ἀνεξίτηρη ἀποστολή τῆς ἀναγγελίας... θεσμοθέτησε τήν ἀργία τῆς Κυριακῆς... συγκάλεσε τήν Α' Οἰκουμένη Σύνοδο... δέν καταδέχθηκε νά ὀνομάζεται ἐπί γῆς θεός... πάνω στό στέμμα καί τό σκήπτρο του καί στούς ἰστούς τῶν σημαίων τοποθέτησε τό σύμβολο τοῦ Σταυροῦ... ἐνῶ ὀλίγο πρό τῆς τελευτῆς του ἔλαβε τό Ἅγιο Βάπτισμα... ὡς μιά ἀκόμη ἐπισφράγιση τῆς ἀποφασιστικῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ, πού βρίσκει τούς κατάλληλους δρόμους καί τρόπους γιά τή σωτηρία κάθε ἀνθρώπου, ἀκόμη κι ὅταν πρόκειται γιά βασιλεῖς». Ὁ Ἱεράρχης τῆς Σάμου ὁλοκλήρωσε τήν ὁμιλία του εὐχόμενος «νά φανοῦμε, πάνω στή γῆ, ἀξιοί κληρονόμοι τοῦ πνευματικοῦ πλοῦτου τῆς Ἑλληνορθοδοξίας μας, τῆς Ρωμοσύνης μας, διαχειριστές καί συνεκτικῆς τῆς ἱεραποστολικῆς δραστηριότητος τῶν Ἁγίων μας, ὥστε νά πολιτογραφηθοῦμε ἀσφαλῶς καί στή Βασιλεία τῶν Οὐρανῶν». Ἀνήμερα τῆς εορτῆς τελέστηκε πολυαρχιερατική Θεία Λειτουργία, προεξάρχοντος τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Σάμου καί Ἰκαρίας κ. Εὐσέβιου, συλλειτουργούντων τῶν Σεβ. Μητροπολιτῶν Βελεστίου κ. Δαμασκηνῶ καί Δημητριάδος κ. Ἰγνατίου. Τόν Θεῖο Λόγο κήρυξε ὁ Πρωτοσύγκελλος τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἀρχιμ. Δαμασκηνός Κιαμέτης.



## «Αύγουστιάτικες Παρακλήσεις»

Ο Φορέας Πολιτισμού της Ίερᾶς Μητρόπολης Δημητριάδος καί Ἄλμυροῦ «**ΜΑΓΝΗΤΩΝ ΚΙΒΩΤΟΣ, γιά τή διάσωση τοῦ Πολιτισκοῦ Ἀποθέματος**», ἀξιοποιώντας τίς ἐμπειρίες τῶν τριῶν πρώτων χρόνων, συνεχίζει καί τόν φετινό Αὐγουστο τήν προσφορά του μέσα σπίν ἀτμόσφαιρα τῆς κατάνυξης τοῦ Δεκαπενθήμερου.

Μετά τήν Ἀκολουθία τῶν Παρακλήσεων, ἔχει προγραμματίσει μία σειρά ὑψηλοῦ ἐπιπέδου ἐκδηλώσεων πού θά γίνονται σέ προαύλειους χώρους Ἱερῶν Ναῶν καί Μοναστηριῶν τῆς Μητροπόλεως.

Μέ τόν τρόπο αὐτό ἀναδεικνύονται ἐξαιρετικοί θρησκευτικοί καί

πολιτισμικοί κῶροι. Ὁ ἐπισκέπτης μπορεῖ νά γνωρίσει καλύτερα πανέμορφες τοποθεσίες τῆς περιοχῆς μας καί συγχρόνως νά γίνει θεατής μίας σειρᾶς ἐξαιρετικῶν ἐκδηλώσεων πού ταιριάζουν στούς χώρους, τούς ἀναβαθμίζουν καί ἐπιπλέον συμβάλλουν σέ ἕνα πολιτιστικό διέξοδο. Παραδοσιακά σχήματα θά παρουσιάσουν τραγούδια καί οἱ γνωστοί καθηγητές Ἡλίας Λιαμῆς καί Δημήτρης Καρβασιλῆς θά ἔχουν σύντομες παρεμβάσεις.

Ἡ κάθε φετινή ἐκδήλωση, ἐναρμονισμένη καί μέ τό «Θεματικό Ἔτος Πολιτισμοῦ», πού εἶναι ἀφιερωμένο στόν Πολιτισμό τῶν γεύσεων, θά παρουσιάζει καί τοπικές νησιώτικες γεύσεις. •

### ΤΡΙΤΗ 1 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 2017

**ΑΛΜΥΡΟΣ:** Ἱερός Ναός Ἁγ. Νικολάου  
7.30 μ.μ.: Ἱερά Παράκληση πρὸς τήν Ὑπεραγία Θεοτόκο.

**ΜΟΥΣΙΚΟ ΣΧΗΜΑ:** Ὁρχήστρα «ΙΩΝΙΑ», *Τραγούδια σπίν Παναγιά, Βασίλης Ἀγροκώστας.*

### ΤΕΤΑΡΤΗ 2 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 2017

**ΑΦΕΤΕΣ:** Ἱερός Ναός Ἁγ. Ἰωάννου Προδρόμου  
7.30 μ.μ.: Ἱερά Παράκληση πρὸς τήν Ὑπεραγία Θεοτόκο.

**ΠΑΡΑΔΟΣΙΑΚΟ ΣΧΗΜΑ** μέ τούς: Νίκο Κερασιώτη (κλαρίνο), Μαρίνα Σαμαρά-Μπαρούτα (τραγούδι), Κωνσταντῖνο Μοῦτο (λαοῦτο-τραγούδι), Ἀναστασία Λύτρα (κρουστά)

### ΠΕΜΠΤΗ 3 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 2017

**ΒΕΛΙΚΑ ΑΓΙΑΣ:** Ἱερός Ναός Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτῆρος  
7.30 μ.μ.: Ἱερά Παράκληση πρὸς τήν Ὑπεραγία Θεοτόκο.

**ΠΑΡΑΔΟΣΙΑΚΟ ΣΧΗΜΑ** μέ τούς: Νίκο Κερασιώτη (κλαρίνο), Μαρίνα Σαμαρά-Μπαρούτα (τραγούδι), Κωνσταντῖνο Μοῦτο (λαοῦτο-τραγούδι), Ἀναστασία Λύτρα (κρουστά)

### ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 4 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 2017

**ΒΕΛΕΣΤΙΝΟ:** Ἱερός Ναός Ἁγίων Κωνσταντίνου & Ἑλένης  
7.30 μ.μ.: Ἱερά Παράκληση πρὸς τήν Ὑπεραγία Θεοτόκο.

**ΜΟΥΣΙΚΟ ΣΧΗΜΑ:** Ὁρχήστρα «ΙΩΝΙΑ», *Τραγούδια σπίν Παναγιά, Βασίλης Ἀγροκώστας.*

### ΚΥΡΙΑΚΗ 6 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 2017

**ΒΟΛΟΣ:** Ἱερός Ναός Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτῆρος  
7.30 μ.μ.: Ἱερά Παράκληση πρὸς τήν Ὑπεραγία Θεοτόκο.

**ΜΟΥΣΙΚΟ ΣΧΗΜΑ:** Ὁρχήστρα «ΙΩΝΙΑ», *Τραγούδια σπίν Παναγιά, Βασίλης Ἀγροκώστας.*

### ΔΕΥΤΕΡΑ 7 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 2017

**ΖΑΓΟΡΑ:** Ἱερά Μονή Ταξιαρχῶν Ζαγοράς.  
7.30 μ.μ.: Ἱερά Παράκληση πρὸς τήν Ὑπεραγία Θεοτόκο.

**ΠΑΡΑΔΟΣΙΑΚΟ ΣΧΗΜΑ** μέ τούς: Νίκο Κερασιώτη (κλαρίνο), Μαρίνα Σαμαρά-Μπαρούτα (τραγούδι), Κωνσταντῖνο Μοῦτο (λαοῦτο-τραγούδι), Ἀναστασία Λύτρα (κρουστά)

### ΤΡΙΤΗ 8 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 2017

**ΚΑΤΗΧΩΡΙ:** Ἱερός Ναός Ἁγίων Ἀποστόλων  
7.30 μ.μ.: Ἱερά Παράκληση πρὸς τήν Ὑπεραγία Θεοτόκο.

**ΜΟΥΣΙΚΟ ΣΧΗΜΑ:** Ὁρχήστρα «ΡΑΣΤΩΔΙΑ», Ζήσης Γεωργαλῖος, Θάνος Δραγάνης, ὁ Στράτος Μεγκές, Ἀχιλλέας Τίγκας.

### ΠΕΜΠΤΗ 10 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 2017

**ΝΕΑ ΙΩΝΙΑ ΒΟΛΟΥ:** Ἱερός Ναός Εὐαγγελιστρίας  
7.30 μ.μ.: Ἱερά Παράκληση πρὸς τήν Ὑπεραγία Θεοτόκο.

**ΜΟΥΣΙΚΟ ΣΧΗΜΑ:** Ὁρχήστρα «ΙΩΝΙΑ», *Τραγούδια σπίν Παναγιά, Βασίλης Ἀγροκώστας.*

### ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 11 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 2017

**ΣΟΥΡΠΗ:** Ἱερός Ναός Ἁγίας Παρασκευῆς  
7.30 μ.μ.: Ἱερά Παράκληση πρὸς τήν Ὑπεραγία Θεοτόκο.

**ΜΟΥΣΙΚΟ ΣΧΗΜΑ:** Ὁρχήστρα «ΡΑΣΤΩΔΙΑ», Ζήσης Γεωργαλῖος, Θάνος Δραγάνης, ὁ Στράτος Μεγκές, Ἀχιλλέας Τίγκας.

### ΣΑΒΒΑΤΟ 12 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 2017

**ΦΥΤΟΚΟ:** Ἱερός Ναός Γενεσίου Θεοτόκου  
7.30 μ.μ.: Ἀκολουθία τοῦ Ἑσπερινοῦ.

**ΜΟΥΣΙΚΟ ΣΧΗΜΑ:** Ὁρχήστρα «ΡΑΣΤΩΔΙΑ», Ζήσης Γεωργαλῖος, Θάνος Δραγάνης, ὁ Στράτος Μεγκές, Ἀχιλλέας Τίγκας.

### ΚΥΡΙΑΚΗ 13 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 2017

**ΜΗΛΙΕΣ ΠΗΛΙΟΥ:** Ἱερός Ναός Παμμεγίστων Ταξιαρχῶν  
7.30 μ.μ.: Ἱερά Παράκληση πρὸς τήν Ὑπεραγία Θεοτόκο.

**ΜΟΥΣΙΚΟ ΣΧΗΜΑ:** Ὁρχήστρα «ΡΑΣΤΩΔΙΑ», Ζήσης Γεωργαλῖος, Θάνος Δραγάνης, ὁ Στράτος Μεγκές, Ἀχιλλέας Τίγκας.

**Σέ ὅλες τίς Παρακλήσεις θά χοροστατήσῃ ὁ Σεβ. Μητροπολίτη μας κ. Ἰγνάπιος.**